

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji: Kraków, ul. Orzeszkowej 7
 279. — Telefon redaktora naczelnego Nr. 3689.
 Konto czekowe PKO w Krakowie 400.630.
 Wszystkie karty należy nadsyłać wprost do Administracji.
 Wszelkie przesyłane redakcji nie będą uwzględnione.
 Redakcja nie zwraca. Za inseraty redakcja nie odpowiada.
 Redakcja naczelną przyjmuje od godz. 12 do 1 w południe.

Cena numeru

25

groszy

Prenumerata: w Krakowie i prowincji mies. Zł. 6'00 kwart. Zł. 18'00
 w Krakowie z odnośz. do domu " 6'20 " 18'60
 Na prowincji z przesyłką poczt. " 6'60 " 19'80
 Zagranicą z przesyłką pocztową " 10'00 " 30'00
 Ogłoszenia: Drobné ogłoszenia za słowo Zł. 0'20, wiersz milimetr.
 I-szp. Zł. 0'25, nadesłane Zł. 0'75, wiersz milim. I-szp. w tekście
 Zł. 1'—, wiersz millim. I-szp. na I-ej stronie Zł. 1'25, gratulacje
 Zł. 12'50, Za zastrzeżenie miejsca dolicza się 25%.

Sytuacja w sjonizmie i nasze wobec niej zadania

Wywiad z drem A. Hantke'm.

Kraków, 1 listopada

Korzystając z chwilowego pobytu w Krakowie głównego dyrektora centrali Keren Hajesodu w Jerozolimie; dra Hantkego, jednego z najlepszych i najbardziej zasłużonych przywódców naszego ruchu, zwróciliśmy się do niego z prośbą o udzielenie nam swych cennych uwag co do obecnej sytuacji w ruchu sjonistycznym i w Palestynie. Dr. Hantke oświadczył nam:

— Jak ogólnie wiadomo, kryzys bezrobocia na szczęście minął. Ofiary były ciężkie, ale ostatecznie znośne, bo w rezultacie liczba reemigrantów tylko nieznacznie zmniejszyła stan ludności żydowskiej w kraju. Życie jest jeszcze dla wielu ciężkie, ale gdyby naszym celem nie było nic innego, jak tylko konsolidacja żyjącego dzisiaj w Palestynie jiszuru żydowskiego, w ilości 150—160,000 dusz, to moglibyśmy być zadowoleni. Miniony kryzys był w gruncie rzeczy tylko kryzysem epoki dojrzewania, a więc naturalnym zjawiskiem w okresie burzliwego rozwoju. Teraz jednak jest naszym obowiązkiem stworzenie nowych środków dla nowej i silnej alii. Jeśli się nam ołóż to nasze zadanie nie udało, to wówczas stanęlibyśmy istotnie przed prawdziwym kryzysem, który faktycznie zagrażałby naszej sprawie. To niebezpieczeństwo, moim zdaniem, nie istnieje, ponieważ Keren Hajesod w pierwszych ośmiu latach swego istnienia położył fundament pod dalsze możliwości zyskiwania funduszy dla Palestyny tak, że należy tylko po tej drodze kroczyć dalej i ilościowo zwiększyć nasze wysiłki. Konferencja niesjonistów w Nowym Jorku nie przyniosła jeszcze nic definitywnego, jej uchwały jednak, a zwłaszcza powołanie komisji złożonej z siedmiu członków, która ma natychmiast przystąpić do pracy i posiada daleko idące pełnomocnictwa, dowodzą, że konferencji tej, która składała się z kilkuset osób chodziło poważnie o współpracę z sjonistami na polu palestyńskim. Także lojalny stosunek tej konferencji do uchwał naszego A. C. każe spodziewać się ostatecznego pozytywnego rezultatu. Z tego naturalnie nie wynika, i niechaj nikt nie oddaje się podobnym złudzeniom, iż gotowość niesjonistów do współpracy z nami ułatwi nam nasze zadania w przyszłości. Z rozwojem żydowskiej Palestyny rośnie też suma kapitałów i pożyczek, których rozwijająca się żydowska społeczność narodowa koniecznie potrzebuje. My sjonisci spełnimy jednak zadania te z większym spokojem wewnętrznym, a co zatem idzie i z większą siłą i wydajnością, jeśli będziemy widzieć poza sobą poważne żydowskie siły, gotowe do współpracy i współpracujące z naszym ruchem.

— A najbliższe prace w Palestynie?

— Nowa alia postawi nas naturalnie przed ciężkim problemem natury gospodarczej. Powiadają wszyscy, że błędy czwartej alii muszą być obecnie uniknięte. Ale to jeszcze mało. Trzeba pamiętać, że pozytywne czyny zawsze zawierają w sobie natury rzeczy źródła niejednych błędów. Należy się atoli spodziewać,

że pomyślny rozwój plantacji i doświadczenia nabyte przez nas w ostatnich dziesięciu latach w dziedzinie rolnictwa pomogą nam do skutecznego i pomyślnego rozwiązania czekających nas zagadnień. Mamy nadzieję, że brakowi kapitału dla sfer gospodarczych zdołamy zaradzić przez długoterminowe pożyczki, i że uda się nam zwłaszcza ożywić także rynek budowlany. Ani w Tel-Awiiwie ani w Jerozolimie niema dzisiaj próżnych mieszkań.

— Jaki jest cel Pańskiej podróży w Europie?

— Obaj dyrektorzy Keren Hajesodu — Leib Jaffe i ja — pozostali po posiedzeniu A. C. teraz w Europie, aby przygotować kampanję zimową Keren Hajesodu i brać w niej o ile możliwości osobiście udział. Rozbicie państwowe w Europie, a także i rozbicie na prowincje, jak w Polsce i Rumunji, utrudnia naszą pracę. Ma my jednak nadzieję, że w bieżącym roku uda nam się w kraju o największej ludności żydowskiej w Europie — w Polsce — wciągnąć żydostwo silniej w rytm pracy dla Keren Hajesodu. Jaffe poświęcił się specjalnie tej pracy. Dnia 4. listopada rozpoczyna się konferencja Keren Hajesodu we Warszawie. Przywiązuję-

my do niej duże nadzieje i liczymy na znaczny wzrost działalności na rzecz Keren Hajesodu w Polsce. Taki sam cel posiada podróż pułk. Wedgwooda do Rumunji, która go zaprowadzi do wszystkich prowincji rumuńskich. Znaliśmy i serdeczny nasz przyjaciel pułk. Wedgwood, jak wiadomo, wpływowego polityka angielskiego, członek Labour Party będzie przemawiał w Bukareszcie w Kiszyniewie, w Czerniowcach, Cluj, Temeszwarze i Jassach. Rumunja stoi na polu Keren Hajesodu na czele państw europejskich. Poprzedniego roku prowadził tam kampanję osobiście prezydent Weizmann. Sama stara Rumunja z 250.000 ludności żydowskiej dawała w ostatnich latach, po odliczeniu wszystkich kosztów, rocznie około 15.000 funtów na Keren Hajesod. Pułkownik Wedgwood bawił ostatnio w Niemczech, gdzie z wielkim sukcesem wystąpił w głównych miastach Rzeszy. W styczniu 1929 będzie prawdopodobnie pułk. Wedgwood w Polsce.

Dr. Hantke kończy swe wyjaśnienia:

— Praca dla Palestyny nie jest łatwa. Nie jest rzeczą łatwą ani przygotowanie odpowiedzialnych ludzi, ani stworzenie potrzebnych kapitałów. Jeśli jednak my, sjonisci, zawsze będziemy mieli przed oczyma — co nie wszędzie niestety da się skonstatować, — iż Palestyna musi stać w centrum całej naszej pracy żydowskiej, to cel nasz osiągniemy. Dobra wola w tym kierunku w żydostwie istnieje. (b)

„Zeppelin“ szybuje ku wybrzeżom Irlandji

Nowy Jork. 31. 10. PAT. Według otrzymanych tutaj wiadomości ze statku holenderskiego „Westerdyk“, statek ten o godz. 0.15 według czasu Greenwich widział „Zeppelina“ przelatującego w miejscu, znajdującym się pod 48 stop. 47 min. szerokości północnej i 22 stop. 3 min.

dług. zachodniej. Miejsce to znajduje się mniej więcej o 1.000 km. na zachód od południowo-wschodniego wybrzeża Irlandji. „Zeppelin“ kierował się na południowy wschód przy wietrze północnym i dobrej pogodzie.

Wyrok uwalniający w procesie Hussmana

(Telegram własny „Nowego Dziennika“)

Berlin. 31. 10. W procesie przeciwko abiturjentowi Hussmanowi w Essen, oskarżonemu o zamordowanie swego kolegi Daubego, wygłosił prokurator mowę, w której coinał oskarżenie o mord i zażądał ukarania za zabójstwo. Prokurator zażądał osiem lat ciężkiego więzienia wraz z utratą wszelkich praw na przeciąg 10 lat. obrońca nazwał w swej obronie proces obecny — procesem możliwości, ponieważ przewód sądowy nie wykazał żadnych bezpośrednich dowodów winy oskarżonego. Po krótkiej naradzie ogłosił przewodniczący trybunału wyrok uwalniający. W motywach podał przewodniczący, że sąd nie nabrał przekonania, ani o winie, ani o niewinności oskarżonego, którego wobec braku dowodów musiano uwolnić.

Konferencja ambasadora rzeszy z Briandem i Poincar'em

Paryż, 31 10 PAT. Jak donosi Biuro Włofa, ambasador niemiecki w Paryżu von Hoesch odbył wczoraj jednogodzinną konferencję z ministrem Briandem. W przebiegu rozmowy pod-

jęto wymianę myśli co do utworzenia komisji ekspertów, uchwalonej w Genewie. Ambasador v. Hoesch przyjęty będzie we środę przez premiera Poincarego.

Paryż 31 10 PAT. „Excelsior“ donosi, że ambasador niemiecki von Hoesch, który zakomunikował wczoraj Briandowi punkt widzenia Rzeszy w sprawie komisji rzeczoznawców, odbędzie dziś rozmowę z premierem Poincarem.

Rewizja procesu autonomistów alzackich?

Paryż 31 10 PAT. „L'Oeuvre“ donosi, że alzaccy autonomiści Rosse i Ricklin domagają się będą rewizji swego procesu.

Groźba lokautu w niemieckim przemyśle metalurgicznym

Berlin 31 10 PAT. Rokowania, prowadzone w ministerstwie pracy celem zażegnania groźby wybuchu lokautu w przemyśle żelaznym północno-zachodnich Niemiec, nie dały w ciągu dnia wczorajszego żadnych wyników, wobec czego rokowania te toczyły się przez całą noc z wtorku na środę. W ciągu dnia dzisiejszego oczekiwana jest wiadomość w tej sprawie.

Otwarcie sesji budżetowej Sejmu

Expose ministra skarbu. — Wniosek klubu B. B. w sprawie zmiany Konstytucji.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Wrażenia ogólne

Warszawa 31 10 (Sin) Mimo, że pierwsze posiedzenie Sejmu odbyło się po czteromiesięcznej przerwie, nastrój, jaki panował w kuluarach i na sali obrad w niczem nie przypominał uroczystego otwarcia sesji sejmowej. Przedewszystkiem zaś „sensacyj” żadnych nie było. Zwracała uwagę nieobecność posłów należących do PPS. — dawnej frakcji rewolucyjnej, oraz sympatyka „frakcji” w rządzie, ministra Moraczewskiego. Poza tem zjawiał się cały rząd w komplecie z premierem Bartlem na czele. Nie dziwiła nikogo oczywiście nieobecność marszałka Piłsudskiego.

Poza tem zdarzeniem dnia było zapowiedziane już przez nas wczoraj przemówienie ministra Czechowicza oraz wniosek klubu B. B. W. R. o zmianę Konstytucji. Minister Czechowicz energicznie zapewnił, że sytuacja gospodarcza w państwie jest dobra, że walucie nie grozi, że są również warunki dla dalszych kredytów w Ameryce. Szczególne znaczenie ma zapowiedź ministra Czechowicza, że podatek obrotowy będzie obniżony.

Co się tyczy wniosku bloku rządowego w sprawie zmiany Konstytucji, zaznaczyć należy, że wniosek zmierza jedynie do wzmocnienia

władzy Prezydenta, że więc z wielkiej chmury powstał mały deszcz i że widocznie klub B. B. zamierza przeprowadzić zmianę Konstytucji „na raty”.

W nastroju ospalym zakończyło się dzisiejsze posiedzenie. Do ogólnej apatii przyczyniała się jeszcze i ta okoliczność, iż mimo obicia sali sejmowej sukmem, akustyka jest w dalszym ciągu fatalna.

Przebieg posiedzenia Formalności wstępne

Na wstępie dzisiejszego posiedzenia Sejmu marszałek Daszyński odczytał dekret Prezydenta o zwołaniu sesji Sejmu, poczem otworzył posiedzenie P. marszałek doniósł o zmianie rządu dokonanej podczas, gdy Sejm był nieczynny i zawiadomił Izbę, że wpłynęły wnioski o wydanie sądom kilku posłów między innymi posła Warskiego (ko mun.) i posła Dzieduszyckiego z klubu B. B. (poruszenie na salt). Następnie oświadczył p. marszałek że ministerstwo spraw zagranicznych wycofało ustawę o ratyfikacji układu między Polską a Niemcami w sprawie rybołówstwa. Wreszcie zawiadomił marszałek, że posłowie Anusz, Golubowski, Michałek i Pieracki złożyli mandaty.

nie, że obniżenie podatku obrotowego leży wyłącznie w interesie sfer handlowych, gdyż podatek obrotowy zasadniczo przerzucany jest na konsumenta.

Kryzys walutowy wykluczony

Następnie minister podkreślił pomyślny stan wpływów budżetowych. Dalsza poprawa bytu urzędniczych państwowych zależy będzie od dalszego pomyślnego rozwoju źródeł dochodowych państwa. Pomyślny stan budżetowy łączy się oczywiście z pozycją stabilizacyjną. Należy stwierdzić szybki postęp wzrostu wkładów w bankach państwowych. Kryzys walutowy przy obecnym stanie gospodarki budżetowej i mocnych podstawach Banku Polskiego jest wykluczony, mimo deficytu naszego bilansu handlowego.

Warunki kredytu w Ameryce są jeszcze w dalszym ciągu pomyślne. W niektórych organach prasowych wyolbrzymia się niestety najmniej nawet wahania pokrycia Banku Polskiego i wysuwają się najczarniejsze horoskopy dla naszej waluty. Minister Czechowicz występuje z całą stanowczością przeciwko tym wiadomościom. Nieprawdą jest również, że rząd prowadzi politykę etatyzacji i ogranicza inicjatywę prywatną.

Posel Hartglas: Minister Moraczewski mówił co innego.

Min. Czechowicz: Moraczewski nie jest wrogiem inicjatywy prywatnej, Pan się myli.

P. Hartglas: Ale mówił o socjalizacji.

Kończąc swe przemówienie — oświadcza p. minister — uważam za swój obowiązek dać wyraz przekonaniu, które już niejednokrotnie wypowiadałem, że aczkolwiek położone zostały fundamenta dla naszego rozwoju ekonomicznego, to dalecy jeszcze jesteśmy od dobrobytu.

Niestety pewne odłamy społeczeństwa wysiłają się nad wytworzeniem atmosfery niezłycznej krajowi i wysuwają nadmierne i niejednolite żądania.

Po przemówieniu ministra marszałek Daszyński oświadcza, że obrady nad budżetem będą prowadzone na jednym z najbliższych posiedzeń po zapoznaniu się posłów z treścią preliminarza. W pierwszym czytaniu odesłano szereg różnych wniosków do komisji, poczem wyznaczono następne posiedzenie na wtorek 6 listopada o godz. 3 popołudniu.

Expose ministra skarbu

Z kolei przystąpiono do pierwszego czytania preliminarza budżetowego. Zabiera głos minister skarbu p. Czechowicz, który oświadcza:

Cyfry budżetu

Przedłożony Wysokiej Izbie preliminarz budżetu na rok 1929/30 wynosi po stronie dochodów 2,809 milionów, po stronie zaś wydatków 2,802 miliony. Przy porównaniu ze stroną rozchodową budżetu tegorocznego, konstatujemy wzrost wynoszący 128 milionów, czyli około 5 proc. Jeżeli w drugim półroczu nie otrzymamy nawet zwiększonych dochodów, lecz tylko takie, jakie mieliśmy w roku ubiegłym, to wpływy tegoroczne wyniosą więcej, niż kwota preliminarzowa na przyszły okres budżetowy. Preliminarz przewiduje na inwestycje w budżecie administracyjnym i w planach przedsiębiorstw oraz na pożyczki zwrotne 608 milionów. Przewyższa to o 35 milionów odpowiednią pozycję budżetową tegoroczną. Taki układ budżetu podjętowany jest nie tylko koniecznością zaspokojenia niezbędnych potrzeb, lecz także dążeniem do utrzymania pomyślnej konjunktury gospodarczej.

Przeciążenie podatkowe

Nie tyle globalna cyfra obciążenia podatkowego, która w porównaniu z okresem przedwojennym u nas nie wzrosła tak znacznie, jak w innych krajach, ile nierównomierny udział poszczególnych grup społeczno-gospodarczych w pokrywaniu kosztów utrzymania państwa usprawiedliwia do pewnego stopnia tak liczne u nas narzekania na przeciążenia podatkowe. Dochodzi do tego wadliwość niektórych naszych ustaw podatkowych.

Stały podatek majątkowy i podwyżka podatku gruntowego

Mam tu na myśli przedewszystkiem konieczność zlikwidowania obecnego podatku majątkowego, jako opartego na wadliwej strukturze i zastąpienia go stałym podatkiem majątkowym o stawce umiarkowanej i nieszkodliwej dla życia gospodarczego.

Wydaje się być dalej rzeczą słuszną, ażeby wysokość podatku gruntowego, która od 1924 r. nie zważając na trzykrotny prawie wzrost cen produktów rolnych nie uległa zmianie, została choćby częściowo dostosowana do zmienionych warunków.

Projekty podatkowe, które przedłożył przewidują utrzymanie regresji podatków, przy skasowaniu jednak progresji, jako niezajadającej uzasadnienia, ani w teorii, ani w praktyce podatkowej.

Zapowiedź złagodzenia podatku obrotowego

Jednocześnie życie dyktuje konieczność stopniowego złagodzenia podatku obrotowego, jako wpły-

wającego niemiernie na kształtowanie się cen i na rozwój ekonomiczny kraju. Z tych względów zaprojektowałem ustawę, upoważniającą rząd do zmniejszenia stawek tego podatku. Mylnem byłoby mniema-

Wniosek klubu B.B. o zmianę Konstytucji

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa 31 10 Sin. Wśród szeregu wniosków mniejszej wagi, jakie wpływały dziś do łaski marszałkowskiej, znajduje się również wniosek klubu B. B. w sprawie zmiany Konstytucji. Wniosek ten brzmi:

Wniosek pułk. Walerego Sławka i towarzyszy z B. B. W. R. w sprawie rewizji Konstytucji:

Wychodząc z założenia,

że Sejm obecny, jako drugi z rządu wybrany na zasadzie obowiązującej Konstytucji władny jest w myśl art. 125 ustawy konstytucyjnej poddać tę ustawę rewizji,

że udzielenie obecnemu Sejmowi nadzwyczajnych pełnomocnictw rewizyjnych miały na celu stworzenie konstytucyjnej możliwości wprowadzenia w ustawie z dnia 17. marca 1921 zmian opartych na doświadczeniu zdobytym w okresie ubiegłym,

że obowiązujące ustawy konstytucyjne w swoich zasadniczych zrebach nie zapewniły pań-

stwu trwałych podstaw doskonałego ustroju i że w szczególności, zagadnienia z zakresu uprawnień władzy wykonawczej i jej stosunku do władzy ustawodawczej nie zostały rozwiązane w konstytucji z 17 marca 1921 w sposób zadowalający i że zwłaszcza zachodzi potrzeba wzmocnienia władzy Prezydenta Rzeczypospolitej w celu zabezpieczenia państwu trwałej i silnej władzy wykonawczej, zdolnej do wytworzenia pracy, oraz wolnej od wpływów ugrupowań partyjnych —

z tych względów podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm uchwalić raczy na podstawie art. 125 ust. 3 ustawy konstytucyjnej z dnia 17 marca, że przystępuje do rewizji konstytucji i poleca komisji konstytucyjnej, by przed upływem 3 miesięcy złożyła sprawozdanie co do mających się zaproponować zmian ustawy konstytucyjnej. Podpisani: Walery Sławek, Wacław Makowski, Marjan Kościakowski, Zdzisław Lechnicki, Jan Kochanowski, Eustachy Sa pieha, Janusz Radziwiłł itd.

Posiedzenie Koła żydowskiego

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa 31 10 Sin. Dziś w południe odbyło się posiedzenie Koła Żydowskiego. Prezes Koła pos. Grünbaum złożył dwugodzinne sprawozdanie polityczne. M. in. pos. Grünbaum zdał sprawę ze swych rozmów z przedstawicielami rządu w sprawie zwiększenia pozycji żydowskiej w budżecie wspominając zarazem o liście wystosowanym w tej sprawie do prezesa Rady ministrów.

Nad wygłoszonym sprawozdaniem wywiązała się dłuższa, ożywiona dyskusja.

Obrady klubu B. B.

Warszawa 31 10 (Sin) Dziś odbyło się posiedzenie klubu B. B. W. B. Z przebiegu posiedzenia wynika, że wniosek o zmianę Konstytucji jest zapoczątkowaniem dalszych wniosków w kierunku zmiany Konstytucji.

Dziś konferencja arabska w sprawie Muru Płaczu

Jerozolima 31 10 ŻAT Arabowie czynią wielkie przygotowania do konferencji w sprawie sporu o Ścianę Płaczu zwołanej na dzień 1 listopada. Na czele konferencji stanął znany przywódca nacjonalistów arabskich Mussa Kazim Pasza. Do konferencji zaproszono przedstawicieli arabskich korporacji Syrii, Transjordanji, Egiptu i Iraku.

Zgon Lansinga

Wiedeń. 31. 10. PAT. Dzienniki donoszą z Nowego Jorku, że były sekretarz stanu Robert Lansing zmarł w Waszyngtonie w 64 roku życia.

Przed rewizją naszego traktatu handlowego z Francją

Dnia 15 listopada br. rozpoczynają się w Paryżu rokowania polsko-francuskie w sprawie rewizji naszego traktatu handlowego. Uważamy tedy za wskazane poddać bliższej analizie nasze stosunki handlowe z Francją, które jak dotychczas kształtują się bardzo niepomyślnie dla strony polskiej. Saldo bowiem ujemne dla nas wynosiło (w milionach złotych) w r. 1925 — 120,5, w r. 1926 — 33,4, w r. 1927 — 173,3, zaś już w I-szem półroczu 1928 r. 118,9. Z wyjątkiem zatem r. 1926, na który przypada największy wywóz roczny z Polski, nasze saldo handlowe z Francją ulega stalemu pogorszeniu.

Stan ten oczywiście spowodowany jest wzmocnieniem przywozu do Polski z jednej i osłabieniem wywozu do Francji z drugiej strony. Przywóz bowiem z Francji do Polski (w milionach złotych) wynosił w r. 1925 — 160,2, w roku 1926 — 114,5, w roku 1927 — 216,2, zaś w I-szem półroczu 1928 r. — 139,6. Natomiast wywóz z Polski do Francji (w milionach złotych) w r. 1925 — 35,7, w r. 1926 — 81, w r. 1927 — 42,9, zaś w I-szem półroczu 1928 r. — 20,7.

Nie należy zapominać, że jedną z głównych przyczyn tego stanu rzeczy są konwencje handlowe, zawarte przez Polskę z Francją, w r. 1922 i w r. 1924, w których udzieliliśmy naszej sojuszniczej klauzuli największego uprzywilejowania bez wzajemności.

Ponadto odgrywa tu niepoślednią rolę małe zaufanie ze strony francuskich sfer handlowych do eksporterów polskich oraz brak należytej organizacji naszego handlu zagranicznego tudzież pośrednictwo obce, głównie niemieckie w naszym wywozie.

Jeżeli chodzi o możliwości eksportu wyrobów polskich na rynki francuskie, to przede wszystkim należałoby wskazać na drzewo, albowiem stosunkowo pomyślna sytuacja gospodarcza Francji spowodowała zwiększenie ruchu budowlanego i ożywienie transakcyj na tamtejszych rynkach drzewnych. Jednak Polska wwozila do Francji w roku ubiegłym drzewa tartego nieco więcej, niż 2 proc. swego całego wywozu. Również w roku bieżącym transakcje nie uległy znacznieszemu ożywieniu.

Wzrastająca pojemność rynku francuskiego wskazuje, że wszelkie wysiłki nasze w tym kierunku mogłyby być uwieńczone pomyślnym wynikiem.

Jako największy producent wina Francja potrzebuje również między innymi wielkiej ilości beczek. W tym kierunku Polska winna stać się poważnym dostawcą. Algier bowiem, produkujący coraz większe ilości wina, nie posiadając własnych zakładów becznarskich, potrzebuje dużej ilości beczek gotowych. A jakie ilości beczek mogą wchodzić w grę, wystarczy powiedzieć, że Algier produkuje rocznie z górą 10 milj. hektolitrow wina.

Drugim przedmiotem eksportu do Francji jest nasz węgiel, którego zbyt na rynkach francuskich powoli, lecz stale wzrasta. Tak np. wynosił on w sierpniu br. 31, zaś w już we wrześniu br. 40 tysięcy ton.

Ropa i produkty naftowe, mogłyby również znaleźć zbyt w różnych miejscowościach Francji i w koloniach francuskich.

Również chmielarstwo i siodownictwo budzą duże zainteresowanie francuskich kół piwowarskich i przypuszczać należy, że przy pewnych warunkach mogłyby skutecznie konkurować z wyrobami czeskieimi i niemieckimi.

Ponadto mogą znaleźć zbyt na rynkach francuskich wszelkiego rodzaju przetwory rolne, na siana, len, chmiel, ziemniaki i przetwory ziemniaczane, niektóre wyroby naszego przemysłu metalurgicznego i inne.

Warto zwrócić uwagę, że wskutek dużego wzrostu cen na masło na rynku francuskim w ostatnich czasach, firmy francuskie poszukują masła importowanego i między innymi zwracają się do Komitetu Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w Paryżu. Konjunkturę obecną należałoby wyzyskać dla wprowadzenia produktu polskiego na rynek francuski.

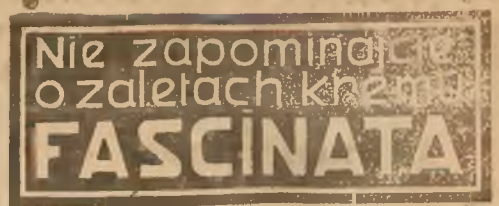
Oprócz tego Francja może być dla Polski korzystnym rynkiem zbytu na produkty hodowlane, a w pierwszej linii na mięso wieprzowe i barany. Polska dotąd nie dostarczyła ani jednego kilograma, ani jednej sztuki żywej.

Wraz ze stabilizacją naszych stosunków gospodarczych z państwem francuskim należy oczekiwać jeszcze większej niżeli dotychczas penetracji kapitałów francuskich do Polski.

Należy zauważyć, że już w chwili obecnej kapitał francuski odgrywa dość poważną rolę w naszym przemyśle. Tak na przykład udział kapitału francuskiego w przemyśle naftowym przy kapitale zakładowym 181,3 milj. zł. wynosi 77,6 milj. zł. W przemyśle górniczo-hutniczym przy kapitale zakładowym 262,1 milj. zł. — 83,8 milj. zł., w przemyśle metalowym przy kapitale zakładowym 141,4 milj. zł. — 3 milj. zł., w elektrowniach przy kapitale zakładowym 66,4 milj. zł. — 9,2 milj. zł., w przemyśle włókienniczym przy kapitale zakładowym 348,1 milj. zł. — 36,8 milj. zł., naogół zaś z 322 milj. zł. uczestniczących w charakterze kapitału zagranicznego w poszczególnych dziedzinach przemysłu polskiego przeszło 50 procent, bo 167,4 milj. zł. przypada na kapitał francuski.

Ostatni układ handlowy zawarty przez Francję z Niemcami, którym przyznano klauzulę największego uprzywilejowania, każe oczekiwać, że nasze postulaty znajdują zrozumienie u rządu francuskiego.

M. G. (P-p)

„Żywy dziennik“ polonistów krakowskich

Początek akademickiego roku szkolnego jest również zazwyczaj i rewją dorobku młodych adeptów pióra wśród akademików. W roku bieżącym mieliśmy już kilka takich wieczorów. Wznowiono też również onegdaj „Żywy dziennik“ polonistów krakowskich.

Ponieważ wieczór to obliczony na wesołość i pogodę, przeto przykładać należy doń inną miarę, niż zazwyczaj, chociaż oczywiście niemniej rzetelną i surową. Z prawdziwych darów Bożych jest bowiem dowcip niewymuszony conajmniej również rzadki i cenny, jak inne dary. Otóż niestety nie o wszystkich „artykułach“ onegdajszego „Żywego dziennika“ powiedzieć można, że były one naprawdę wesołe. — Wieczór zagał p. Leśniador ski, który poświęcił kilka słów ospałym i gnuśnym mieszkańcom Krakowa. W Zechenter wygłosił „pochwałę“ poetów krakowskich, przyczem nie szczędził zasłużonych cięgów poecie krakowskiemu, A. Waskowskiemu i krytykowi dramaturgowi Maciejowi Szukiewiczowi, oraz spardował jeden z wierszy Gałuszki („My królowie — grafomanowie, inwalidzi poezji“) i R. Brandstädtera. „Ta pochwała“ była jeszcze najdowcipniejszym i najweselszym momentem wieczoru. Jan-Śmiechow ski odczytał bowiem dwa „poważne“ utwory z serii „Nastrojów jesiennych“ i „Listów“. P. Krakowiecki zaś humoreską „O Agapicie Szakalu“, ale był to dowcip dość niewybredny, pospolity, słowem: kurjerkowy. Dość banalna była też humoreska p. Zaremby „O słuchaczu pierwszego roku, szukającej na uniwersytecie miłości“, a także „auto-recenzja“ p. Leśniadorskiego, usiłującego podrobić styl Stonimskiego.

Na tem wieczór zakończono. Publiczności było bardzo dużo, szczególnie polonistek. (Te)

LUDNOŚĆ STANÓW ZJEDNOCZONYCH ZUZY. WA 73% światowej produkcji samochodów, 50% światowej produkcji papieru drukarskiego, 72% światowej produkcji ropy naftowej i 36% światowej produkcji obuwia, i używa 60% istniejących na świecie telefonów.

SKRADŁ ARMATĘ „NA SZMELC“. Pismo bolszewickie „Krasnaja Gazeta“ podaje, że kierownik składu amunicyjnego sowieckiej szkoły wojskowej w Leningradzie, niejaki Sobolew, wykradł z pozostałych pod jego zarządem składów armatę wagi około pół tony, wywiózł ze składów i po rozpiłowaniu na trzy części, chciał spieniężyć „na szmelc“, został jednak przyłapany i aresztowany.

DIWAN ZA 40.000 FUNTÓW nabył milioner amerykański, Pope. Dywan ten należał do cesarza austriackiego, Józefa II. i w roku zeszłym kupiony został przez komisję reparacyjną w Wiedniu za cenę 23.000 funtów dla muzeum w Londynie.

Z TEATRU ŻYDOWSKIEGO

„Wielka Wygrana“

Komedja w 4 aktach Szaloma Alejchema.

Gdyby tak można było ściągnąć te cztery akty do trzech, napełnionych zyskałaby na tem i prężność akcji i zwartość konstrukcji. Bo Szalom Alejchem wnosi do dramatu swoją szeroką epicką pogodę, narratorski ton opowiadania. Każdy jego utwór dramatyczny jest też w istocie rzeczy opowiadaniem, płynącym szerokim korytem pozwalającym sobie na rozmaite dygresje. A że Szalom Alejchem umie opowiadać, okrasza swą fabułę najukochańszymi w świecie humorem, bajecznym dowcipem, prześwietała zrodzona na tle głębokiej dobroci pogoda, więc nie odczuwamy tego niedostatku konstrukcji, ani na chwilę się nie nudzimy i z uśmiechem na ustach śledzimy perypetje tej niefrasobliwej anegdoty.

Taką staroświecką, ale bardzo miłą anegdotą jest opowieść o wielkiej wygranej ubożego krawca Poznajemy z początku wesołą biedę, śpiewającą nędzę, by się potem dowiedzieć, jak pieniądź zmienia charakter człowieka. Ale fortuna kolemi się toczy, więc i wzbogacony krawiec tak nagle traci swe pieniądze, jak nagle je zdobył. „Amchu“ wraca do dawnej ciężkiej pracy, uśmiecha się rze-

wnie do dawnej, rozspiewanej biedy. Nie jest więc ten utwór ani zbyt głębokim ani zbyt przeladowanym, ale zawiora całą galerję prymitywnych, żywych typów. Szalom Alejchem znał swój lud na wylot, nie dziwota więc, że każda osoba, występująca w jego dramatach, została niejako z ulicy przeniesiona na scenę.

A dla rasowych żydowskich aktorów jest wystawienie sztuki Szaloma Alejchema prawdziwą rozkoszą. Żydowski aktor jest przedewszystkiem realistą, może więc dowoli się rozkoszować soczystym realizmem autora „Wielkiej Wygranej“. Przypatrzcie się tylko z jaką satysfakcją taki aktor cytuje każdy szczegół, jak smakuje w cieniowaniu, jak rozkoszuje się w podinalowaniu ogólnego tła, by na niem wyrzeźbić klasyczną potem sylwetkę. A ta bezpośrednia twórcza rozkosz udziela się i widzom, których nie zmylisz surogatem, albowiem doskonale się w tej dziedzinie orjentują i natychmiast wyczują fałsz i pozę.

Warto podczas premjery sztuki Szaloma Alejchema obserwować publiczność. Czasem głośnym wybucha śmiechem, ale zawsze jest uśmiechnięta, wzruszona i — dobra. Tę dobroć wyczarowuje Szalom Alejchem z dna ludzkiej duszy, a czyni to doprawdy podziwu godną prostotą środków ekspresji.

Szczerze też zachęcam szerszą publiczność, by

nie ominęła sposobności ujżenia „Wielkiej Wygranej“. Przedstawienie jest sumiennie opracowane, a aktorzy bajecznie grają. Radziłbym tylko reżyserowi p. Szryftsetzerowi, by przedstawił namadał szybsze tempo oraz większą troskliwość otoczył tak zwane nieme sceny, to jest momenty, kiedy aktorzy nie grają tylko stoją na scenie.

Z aktorskiej braci wymienić należy przede wszystkim p. Chasza za rozkoszną sylwetkę Koplę, p. Litwinę za doskonałą matkę, p. Kadisza jako pierwszorzędnego majstra krawieckiego i p. Szryftsetzera jako klasycznego szadchena. Ale i reszta aktorów ze Szermanem na czele gra wyśmienicie. Niestety p. Szerman, którego zachowaliśmy w najlepszej pamięci, ma tylko epizodyczną rolę, spodziewamy się jednak, że go wkrótce uprzyimy w czołowej, jego talentowi odpowiadającej roli.

M. K.

— **JUBILEUSZ MOSKIEWSKIEGO TEATRU ARTYSTYCZNEGO.** Z okazji 30-lecia Teatru Artystycznego w Moskwie wyznaczyły sowiety twórcom i kierownikom teatru, Stanisławskiemu i Nemirowiczowi-Danczence dożywotnią pensję w kwocie 300 rubli miesięcznie. Artysty Leonidow i pani Knipper-Czechowa otrzymali tytuł „narodowych artystów republiki“, a 6 innym artystom nadano tytuł „zasłużonych artystów republiki“.

Przed 10-ciu laty

1 listopada 1918.

Powracające z frontu ukraińskiego pułki ruskie, zatrzymane w porozumieniu z komendą austriacką we wschodniej Galicji, opanowały po starciach z młodocianymi członkami P. O. W. 1-go listopada Lwów, a także większą część Galicji wschodniej niemal aż po San. Tegoż dnia Ukraińska Rada Narodowa proklamuje we Lwowie „republikę zachodnio-ukraińską”.

W Przemysłu powstała Rada rządząca, złożona z 4 Polaków i 4 Ukraińców jako prowizoryczna władza neutralna. Połączenie kolejowe ze Lwowem zostało przerwane.

Komisarz rządu polskiego w Warszawie ks. Witold Czartoryski i zastępca jego p. Bądryński przybyli do Krakowa, gdzie rozpoczęli pertraktacje z prezydium PKL. w sprawie podporządkowania się PKL. rządowi Świerzyńskiego, oraz w sprawie przyszłego Sejmu Konstytucyjnego i organizacji armii polskiej.

Garnizon krakowski złożył przysięgę na wierność państwu polskiemu i Radzie regencyjnej.

Wieczorem 31-go października premier Świerzyński otrzymał depezę od kanclerza Rzeszy ks. Maxa Badeńskiego, uzależniającą uwolnienie brygadiera Piłsudskiego od otrzymania gwarancji, że stanowisko jego nie będzie wrogie wobec władz okupacyjnych. W odpowiedzi premier Świerzyński wysłał telegram żądający bezzwłocznego oddania władzy i podkreślający, że rząd polski tylko w tym wypadku weźmie na siebie odpowiedzialność za spokój w kraju, jeśli Piłsudski zostanie zwolniony. Tegoż dnia generał-gubernator austro-węgierski Liposcał w Lublinie oddał władzę nad okupacją austriacką komisarzowi rządu polskiego p. Zdanowskiemu, którego władzę uznal też pełnomocnik bryg. Piłsudskiego pułk. Rydz-Śmigły.

We Wiedniu utworzyło niemieckie zgromadzenie narodowe rząd z Dr Rennerem na czele.

W Budapeszcie rewolucja rozwija się w całej pełni. B. ministrów Wekerlego i in. Rada Narodowa ze względów bezpieczeństwa internowała. Premier hr. Karolyi wobec groźnej postawy tłumów socjalistycznych zażądał od arcyksięcia Józefa zwolnienia go ze złożonej przysięgi, po czym wraz z członkami gabinetu złożył przysięgę Radzie Narodowej. Również arcyksiążę Józef złożył przysięgę na wierność Radzie Narodowej jako Józef von Habsburg.

DZIEŃ POLITYCZNY

Ze zjazdu „Agudy”

Jak już donosiliśmy obraduje obecnie w Warszawie zjazd „Agudy”. Zjazd otworzył przemówieniem w języku żydowskim i polskim rabbin Lewin z Rzeszowa. Zjazd wysłał depezę hołdowniczą do Prezydenta państwa, marszałka Piłsudskiego i premiera Bartla. Przemawiał również cadyk z Góry Kalwarji, który nakreślił cele zjazdu, a to wzmocnienie żydostwa, kontrola nad przestrzeganiem soboty i przestrzeganie „przepisów cnoty”. Zjazd nie poszedł atoli za wskazaniem cadyka z Góry Kalwarji i zajął się wszystkim innym, tylko nie tem, o czym mówił cadyk. Charakterystyczne pod tym względem było sprawozdanie z działalności Agudy, p. Meira Lewina, który omówił sprawę ostatnich wyborów. P. Lewin twierdził, że Aguda wyszła z założenia, iż jeśli nawet nie otrzyma ani jednego mandatu, to jednak nie wolno jej postępować wbrew woli czynników rządowych(!)

Zjazd uchwalił protest przeciwko zajęciom przy Kotel Maarawi. W skład prezydium weszli wszyscy poważniejsi rabini, potem wygłoszono szereg referatów o organizacji ortodoksów, o prasie ortodoksyjnej itd. Zjazd czyni wrażenie zupełnie świeckie, odbywa się normalna dyskusja, poświęcona przeważnie sprawom politycznym. O sprawach religijnych prawie się nie mówi.

Na zjazd przysłał m. in. list powitalny pułkownik Sławek prezes B. B. W. R. W liście tym pisze przywódca sanacji: „Wiem, że kierunek polityczny, reprezentowany przez Waszą organizację doprowadzi do ujednostajnienia interesów mas żydowskich z interesami państwa pol-

Dziś rewelacyjna premiera w kinie „WANDA” Triumf rosyjskiej sztuki filmowej! Film arcydzieło! Potężne arcydzieło genialnego F. A. OZEPA, wytwórni SOWKINO

ZÓŁTY PASZPORT

W gł. rolach ANNA STEN, J. SAMBOPSKI, M. NAROKOW

Wstrząsający dramat tycia ludzkiego, dramat szarpanej bólem duszy kobiecej.

Wy którzy potępiacie

i nie znajdujcie słowa pobłażania dla napiętnowanych haniebnym mianem, poznajcie bliżej drogi wiodące kobiety do upadku, a ujrzycie tragedję tych, któremi gardzicie. Ujrzycie daremne wysiłki podźwignięcia się z otchłani rozpuszty, ujrzycie w nagłej prawdzie bezgraniczną mękę i ból tych, które się sprzedają, a które jednak nie są pozbawione uczuć duszy ludzkiej. — Film, w którym potęga treści rywalizuje z mistrzostwem gry. — Program tylko dla dorosłych. — Początek seansów o godz. 5, 7, 9, 10, w niedziele i dni świąteczne o godz. 3. — Zniżki i wolne wstępy 5 dni nieważne.

Kwadran z pułkownikiem Wedgwoodem

Wielki przyjaciel sjonizmu przejechał wczoraj przez Kraków w podróży do Rumunji w sprawach Keren Hajesod.

Kraków, 1 listopada.

Wczorajszym popołudniowym pociągiem pospiesznym przejechał przez Kraków z Berlina do Rumunji znany i wybitny polityk angielski, wpływowy członek i jeden z przywódców Labour Party, a serdeczny i oddany przyjaciel sjonizmu, twórca koncepcji o Palestynie jako „siódmym dominium” imperjum brytyjskiego — Col. Wedgwood.

Na dworcu kolejowym powitał przejeżdżającego pułk. Wedgwooda poseł dr Thon imieniem Organizacji Sjonistycznej zach. Małopolski i Śląska, wyrażając mu gorące i szczerze podziękowanie za jego ofiarną pracę propagandystyczną na rzecz naszej idei. Dla powitania pułk. Wedgwooda zjawili się również główny dyrektor Keren Hajesodu dr Artur Hantke, dyrektor biura Keren Hajesodu we Lwowie p. Jona Rosenzweig, oraz imieniem redakcji „Nowego Dziennika” dr Berkelhammer.

Pułk. Wedgwood — osobistość nadzwyczaj sympatyczna, o miłej i ujmującej powierzchowności, — podziękował serdecznie za powitanie go i wyrazy sympatji, a w żywej rozmowie podzielił się przede wszystkim swymi wrażeniami z Niemiec, gdzie odwiedził wszystkie główne miasta w sprawach Keren Hajesodu.

Pułk. Wedgwood jest bardzo zadowolony ze swojej podróży propagandystycznej. Żydostwo niemieckie bez różnicy stronnictw odnieśli się do jego propagandy z największym zainteresowaniem i największą sympatją. Ostatnie zgromadzenie — we Wrocławiu — liczyło przeszło 2000 ludzi było wprost żywiołową manifestacją na rzecz żydowskiej Palestyny.

Pułk. Wedgwood, będąc jak wiadomo socjalistą, stara się w szczególności zainteresować

sjonizmem europejskie partje socjalistyczne. Z tego względu wyraża wielkie zadowolenie ze stanowiska prezydenta Reichstagu Pawła Leebego, Edwarda Bernsteina i innych wybitnych socjalistów niemieckich wobec sjonizmu. Z uśmiechem zaznacza sympatyczny i czuogodny rozmówca, że żydowscy socjaliści — w przeciwieństwie do Bernsteina w Niemczech, Leona Bluma we Francji itd. — nie wszędzie odnoszą się z równą przyjaźnią względem sjonizmu i Palestyny. Otto Bauer jest może — z wielomówiącym uśmiechem podkreśla Wedgwood — dlatego takim przeciwnikiem sjonizmu, bo sam jest Żydem...

Pytam pułk. Wedgwooda, czy tej zimy przybędzie do Polski, zapewniając go, iż na przyjazd ten czekamy z wielką niecierpliwością i tęsknotą. Pułk. Wedgwood dziękuje i oświadcza, że do Polski przybędzie z pewnością, tylko podróż ta może nieco się odwlecze. Poznał dotąd żydostwo zachodnie i pragnie zaznajomić się również z zupełnie dlań jeszcze obcym żydostwem wschodniej Europy. Obecnie udaje się do Rumunji, gdzie we wszystkich większych miastach przemawiać będzie na zgromadzeniach na rzecz Keren Hajesodu.

Zegnając się, zapewnia nas wielki przyjaciel naszej idei, bezinteresownie a z takim spokojnym, rzecz można angielskim entuzjazmem przemierzający całą Europę w sprawach centralnego funduszu odbudowy Palestyny, — że jakkolwiek cały jest oddany sprawie sjonistycznej, to jednak trzeba mu wybaczyć, że jako socjaliście najdroższym jest mu Emek z jego pracującą żydowską młodzieżą.

Chętnie mu wybaczymy... (b)

KOMUNIKATY

— V. WYKAZ DELEGATÓW NA KRAJOWĄ KONFERENCJĘ ORG. SJON.: Kraków — z ramienia „Kadimah” E. Rostaal, Baranów — M. Kurz.

— PRZEDŚWIT-HASZACHAR, Dziś w dalszym ciągu, zbiórka w lokalu klubowym, celem rejestracji członków. Wyzwa się zatem wszystkich członków do bezzwłocznego stawienia się w Związku w godzinach od 7 do 9 wiecz.

Przyjmuje się również wpisy na nowych członków. Czytelnia Związkowa czynna codziennie w godzinach, jak powyżej.

W piątek 2 bm. zebranie Związku z porządkiem dziennym: „Wprowadzenie organizacyjne nowych członków”. Początek o godz. 7.45 wiecz.

skiego jako całości”.

Aguda stanowi dzisiaj tylko drobny procent wśród społeczeństwa żydowskiego w Polsce — wykazały to najlepiej wybory. Czyżby o tem nie wiedział pułkownik Sławek? Czy słowa jego oznaczają, że inne kierunki poza Agudą nie dążą do ujednostajnienia interesów mas żydowskich z interesem państwa polskiego? W końcu warto by zapytać, kto informuje pułk. Sławka w ten sposób o stosunkach żydowskich? Jeśli tą drogą chcą ci informatorzy dojść do władzy, wśród ludu żydowskiego, to powinni wiedzieć, że społeczeństwo żydowskie odnosi się z odrazą do tych, którzy przedstawiają siebie, jako „jedynie lojalnych”, a olbrzymiej większości Żydów polskich zarzucają przez to nielojalność.

— „SPÓR O JEWISH AGENCY” (Obecna sytuacja w sjonizmie). Referat na powyższy temat, wygłosił red. Dr. Berkelhammer dziś we czwartek, punkt. o godz. 7.30 wiecz. w lokalu Koła Żyd. Prac. Umysł. „Awodah” Rynek gl. 29, I. p. Wstęp wolny! Goście mile widziani.

— CEIREI I CHALUC MIZRACHI (Kupa 16, I. p.) Z dnem 4 listopada zostaje założony międzyorganizacyjny chór, prowadzony przez jednego z najlepszych krakowskich dyrygentów. Wpisy przyjmuje sekretariat chóru codziennie od godz. 8.30—10 wiecz. Członek chóru nie musi być członkiem organizacji. Dziś otwarta jest biblioteka od godz. 8—10 wiecz.

— KOŁO ŻYD. HANDL. „HAPOEL” (Rynek gl. 29). Dziś we czwartek o godz. 8 wiecz. posiedzenie wydziału. Na porządku dziennym sprawy bardzo ważne. O godz. 8.30 wieczór kurs literatury niemieckiej prow. przez tow. B. Lerchenfelda.

ZE SPORTU

— DOROCZNE WALNE ZGROMADZENIE Sekcji Piłki Nożnej ŻKS „Makkabi”, odbędzie się dziś we czwartek o godz. 3 pop. w lokalu klubowym przy ul. Gertrudy 8.

— SEKCJA PING-PONGOWA ŻKS „HAKOAH”, przyjmuje wpisy codziennie, od 8-mej do 9-tej wiecz. w lokalu własnym, przy ul. Sebastjana 1. 30, (restauracja p. Rosego).

— BIEG NA PRZELAJ. R.K.S. „Legja” w Krakowie urządza dnia 4 bm. bieg na przelaj o mistrzostwo Okręgu, na przestrzeni 3.000 m, z polecenia Krakowskiego Okręgowego Związku Lekko-atletycznego. Start punktualnie o godzinie 11 rano z Boiska R.K.S. „Legja”. Zgłoszenia wraz z wpisem 50 groszy przesyłać należy na adres R.K.S. „Legja” ul. Du Najewskiego 1. 5, III. p. do dnia 3 bm.

Zbliża się już dzień uroczystej premiery najwspanialszego arcydzieła wytwórczości polskiej

PAN TADEUSZ

Monumentalny film według
nieśmiertelnego tworu

ADAMA MICKIEWICZA

Solidarność wyborcza

Tego roku nie wychodzimy jakoś z kampanii wyborczych. Ledwo uporaliśmy się z wyborami sejmowymi, a już rozpoczęły się wybory kahalne, które na prowincji wszędzie prawie są już ukończone, u nas w Krakowie poważnie naprzód posunięte.

Teraz wchodzimy znowu w okres wyborów do Izby przemysłowo-handlowej. Tak do kahalów, jak i do Izby przemysłowo-handlowej obowiązują nowe statuty. Występują więc i nowi ludzie i nowe programy, a zainteresowanie się wyborami jest większe, niż dawniej bywało.

Tego zainteresowania nie widzimy jednak przy wyborach do Izby przemysłowo-handlowej. Wybory wojewódzkie z grupy handlowej przeszły zupełnie spokojnie, ba, nawet się nie odbyły wcale, bo zgłoszono li tylko jedną listę kandydatów, która też uchodzi za wybraną. Być może, że na ten spokój i brak dalszych list wpłynął pakt zawarty między polskimi a żydowskimi kupcami, być może że pakt ten skrępował ręce wielu kandydatów, (z wyjątkiem osławionego kandydata tarnowskiego!) którzy nie chcą łamać solidarności narodowej i rozbić jednolitego frontu, przez wystawienie własnych kandydatów, — woleli zrzec się słusznych czy niesłusznych apetytów i poddać się woli i decyzji tych czynników, które pakt zawarty i jedyną listę wystawiły. Być może, że i usunięcie się stronictw politycznych od walki wyborczej i wystawiania politycznych kandydatów, brak dość silnych organizacji kupieckich i obawa sromotnego przepadnięcia, — spowodowały tę jednolitość i zgodę we wystawieniu jednej i jedynej listy kandydatów przy wojewódzkich wyborach do Izby handlowej z grupy kupieckiej.

Dnia 4. listopada br. odbędą się wybory z grupy wielkiego i małego przemysłu i to już nie systemem list wyborczych i proporcjonalności, lecz systemem pojedynczych kandydatów i względnej większości głosów i w tych wyborach nie widać żadnego roznamienienia wyborczego, nie słychać o żadnych zgromadzeniach wyborczych, o jakichś programach lub o osobach kandydatów, mimo, że termin wyborów już bliski. Tu i ówdzie pokazuje się jakaś notatka, że wybory te odbędą się, że wyborcy będą musieli iść do urny wyborczej. Ogółem jednak dzisiejszy okres przedwyborczy nie różni się wielce od dawnych przedwyborczych czasów do izb handlowych i przemysłowych, przy których wyborcy otrzymawszy legitymację, oddawali je macherom wyborczym, którzy te kartki dla wybrania siebie samych zbierali, tak, że wyborca nie wiedział nawet, na kogo jego kartka wyborcza będzie głosowała. Dzisiaj panuje w tym kierunku tylko lekka poprawa. Wszelkie głosowanie przez pełnomocników i zapomocą legitymacji zostało usunięte, ale pozostała pewna gnuśność i opieszałość wyborcza i brak wszelkiego zainteresowania tymi wyborami. A wielka szkoda, że tak jest. Każda walka wyborcza prowadzi bądźco bądź do uświadomienia mas i do samodzielnego sądu o sprawach dotyczących wyborców.

Przecież sprawy gospodarcze, o których w Izbach przemysłowo-handlowych głównie chodzi, mogą być przez poszczególne jednostki, ze względu na ich różną przynależność partyjną, ze względu na różne gałęzie przemysłu i handlu, rozmaicie ujęte. Od kandydatów należałoby, zażądać przedstawienia syntezy tych wszystkich bólączek i zaleceń, jakie obecnie są przedmiotem dyskusji, celem doprowadzenia położenia gospodarczego naszego państwa i poszczególnych dziedzin życia gospodarczego do wyższego rozwoju i zapewnienia równomiernego uwzględnienia i ochrony sprzecznych i nieraz nawzajem się wykluczających interesów różnych gałęzi produkcji i konsumpcji, klas i warstw, przemysłu i handlu, a nawet rzemiosła. Jeśli tego wszystkiego nie ma, to wina tego leży w samej strukturze wyborów. Ustanowiono 12 mandatów wojewódzkich z każdej grupy okręgu wojewódzkiego, a dana grupa rozpada się znowu na dwie kategorie, wielki i mały handel, wielki i mały przemysł. Do głosu dochodzą w poszczególnych kategoriach nieliczni tylko wyborcy np. w wielkim przemyśle zaledwie 72 osób prawnych i fizycznych, — w małym przemyśle zale-

dwie około 4,000 wyborców i ta drobna ilość nie jest ze sobą ani terytorjalnie ani branżowo związana. Jeśli każdy powiat daje w małym przemyśle zaledwie stu do dwustu wyborcom prawo głosowania, jeżeli tych powiatów na województwo krakowskie z kilku powiatami z województwa lwowskiego, jest coś około osiemdziesiąt, jeżeli dalej w każdym powiecie znajdują się w małym przemyśle obok siebie wszelkie możliwe kategorie wyborców wykupujących świadectwo przemysłowe uprawniające do głosowania w grupie małego przemysłu np. rękodzielnik posiadający czterech robotników, koncesjonowany kominarz i flaker z jednej, — aż do większych fabryk zatrudniających około 100 robotników, z drugiej strony — to nic dziwnego, że brak z jednej strony i programu, któryby te wszystkie grupy mógł kolo siebie skupić i brak takich kandydatów, którzyby potrafili znaleźć skuteczne lekarstwo leczące wszystkie bólączki i rany odnośnych wyborców. Stąd się też bierze, że jedynym czynnikiem interesującym się wyborami są organizacje gospodarcze istniejące w samym Krakowie, skupiające w wielkim przemyśle prawie połowę przedsiębiorstw uprawniających do głosowania a jedną czwartą w małym przemyśle. Tylko krakowskie organizacje mają zdolność i możliwość przeprowadzenia swoich zamierzeń i tem się też tłumaczy, że przy wyborach z kategorii handlowej, kongregacja kupców chrześcijańskich i stowarzyszenie kupców żydowskich zawarły ze sobą pakt dla wystawienia jednej i jednolitej listy i taką listę przeprowadziły. Przy wyborach z grupy przemysłowej utworzono obecnie komitet wyborczy przy Związku Przemysłowców w Krakowie, jako skupiającym w sobie i wielki i znaczną część małego przemysłu z całego prawie województwa, celem przeprowadzenia wyborów na dzień 4. listopada 1928 wyznaczonych.

Jak słyszymy ze sfer miarodajnych, nawiązał tułszy Związek przemysłowców, względnie komitet wyborczy przezeń wyłoniony, kontakt z stowarzyszeniem rękodzielników krakowskich i wojewódzkim związkiem rękodzielników oraz ze związkiem przemysłów koncesjonowanych, tak, że jest nadzieja, iż komitet wyborczy, wyłoniony przez powyższe organizacje gospodarcze ustali również jedną i jedyną wspólną listę wyborczą. Nie ma więc ani widoków ani też obawy, by walka wyborcza przy wyborach członków Izby przemysłowo-handlowej z grupy przemysłowej rozgorzała w ostatniej chwili. Wspólna lista wyborcza potrafi skupić na sobie tyle głosów, że wszelka pojedyncza lub też branżowa kandydatura z góry jest skazana na przepadnięcie.

Wierzmy w to, iż wyborcy sami zrozumieją, iż wszelkie eksperymenty głosowania na kandydaty czy to wyłącznie wyznaniowe, czy też lokalne, czy wreszcie branżowe, nie mogą liczyć na jakikolwiek efekt wyborczy, a mogą tylko doprowadzić do tego, że pakt partytetyczny co do równej ilości kandydatów Polaków i Żydów mógłby zostać zachwiany. Takie zachwianie paktu przez żydowskich wyborców dałoby słuszną podstawę wszelkiego rodzaju jawnym i ukrytym wrogom żydostwa do napaści na cześć i honor żydowski z powodu niedotrzymania zobowiązań i pogorszyłoby sytuację żydostwa. Konieczność wzajemnego porozumienia się sfer chrześcijańskich i żydowskich w sprawie wyborów obecnych wynika tak ze względów rzeczowych jak i etycznych. Obszernie o tem napiszemy później.

Daś już jednak musimy podnieść głos przestrogi, aby żaden Żyd nie dał posłuchu wezwaniu i podszeptom, że pakt ten wlaże tylko tych, którzy go zawarli, a nie wiąże wyborców, którzy są suwerenami. Kto daje posłuch takim podszeptom, ten szkodzi ogólnym interesom żydowskim, a może się tylko przyezynić do chwilowego zadowolenia prywatnych ambicji, poszczególnych jednostek, nie mających zrozumienia dla dobra ogólnego.

Z drugiej jednak strony mają wyborcy prawo oczekiwać i domagać się, aby wysunęci przez komitet wyborczy kandydaci byli ludźmi bez skazy, ciężącymi się ogólnym szacunkiem, którzy długoletnią pracą na różnych polach gospodar-

CHORE KOBIECY otrzymują przez użycie naturalnej wody gorzkiej „Franciszka Józefa“ lekkie wypróżnienie, przyczem połączone to jest nieraz z nazwyczaj dobroczyнным działaniem na chore organy. Autorzy klasycznych dzieł o chorobach kobiecych twierdzą, iż pomyślne działanie wody „Franciszka Józefa“ potwierdzają rezultaty ich badań. Żądać w aptekach i droguerjach. 1967ek

NA HORYZONCIE POLITYCZNYM

Symptomatycznie zwycięstwo Partji Pracy w Anglii

Przy wyborach do Izby gmin z okręgu Achton-under-Line został wybrany kandydat Partji Pracy, Bellamy. Zwycięstwo to jest bardzo symptomatyczne, albowiem okręg ten od r. 1910 znajduje się w rękach konserwatystów. Jest to zresztą już piąty okręg wyborczy, który konserwatyści w tym roku stracili. Przy uzupełniających wyborach od r. 1924 stracili konserwatyści 11 mandatów, zyskując jeden. Partja Pracy zyskała 10, straciła 1, a liberali uzyskali 4, stracili 3.

Walka o świecki charakter francuskiej republiki

Donieśliśmy już o demonstracjach rojalistycznych, jakie miały miejsce z okazji odsłonięcia pomnika Emila Combesa w Pons kolo Rachelle. Emil Combes otrzymał ściśle religijne wychowanie i przygotowywał się nawet do zawodu kapłana skiego, później zaś był profesorem seminarjum duchownego w Pons. W miasteczku tem, położonym w południowej Francji, dokonała się w nim duchowa przemiana. Combes zrywa ze swoim zawodem, studjuje medycynę i rzuca się w odmęt polityki, stając na czele obozu antyklerykalnego. W roku 1902 zostaje blisko 70 lat liczący Combes premierem ministrów i przeprowadza rozdział kościoła od państwa. Combes stał się już za życia najbardziej wśród klerykałów znaną osobistością, a nawet i po jego śmierci klerykali nie mogli mu zapomnieć jego dzieła. Manifestacja rojalistów z „Action Francaise“ mikro-

Combes

go też nie zdrziwiła. „Action Francaise“ pod kierownictwem Daudeta i Maurasa znalazła się w ostatnich latach w ślepej uliczce faszystów, a konflikt z papieżem doprowadził nawet do ekskomunikacji. Obecnie postanowili francuscy rojalisci wyzyskać okazję i zamianifestować znowu swoją siłę bojową.

A wybrali ku temu moment bardzo odpowiedni, albowiem partja radykałów stanowiąca tron rządowej koalicji przechodzi ciężkie przesilenie. Jak wiadomo, Poincare w ustawie budżetowej usiłuje przemycić w artykułach 70 i 71 dopuszczenie we Francji zakonów, które podczas pamiętnych lat walki o sekularyzację Francji opuściły kraj. Przeciwno tym paragrafom panuje w łonie lewicy francuskiej bardzo wielkie niezadowolenie, atoli część radykałów nie chce postawić sprawy na ostrzu miecza, by nie wywołać przesilenia rządowego. Zamach „kamelotów króla“ — „Camelots du Roix“ nazywają siebie francuscy rojalisci — przy czyni się niezawodnie do skonsolidowania obozu radykałów.

czych i społecznych nabyli potrzebne doświadczenie i wiedzę fachową i dają rękojmię, że obowiązki członków Izby przemysłowej będą spełniane z pełnym zrozumieniem interesów swoich wyborców.

Czy komitet spełni te oczekiwania, okażą najbliższe dni.

O Kotel Maarawi

Odpowiedź sekretarjatu Ligi Narodów. — Echa protestu sjonistów francuskich. — Ukaranie Arabów.

Wiedeń (ZAT) Prezes organizacji sjon. w Austrii otrzymał od szefa wydziału mandatowego Ligi Narodów odpowiedź na protest sjonistów austriackich przeciwko zajściom przy Ścianie Placzu, w której szef wydziału powiadamia, iż zgodnie z procedurą, postanowioną przez Radę Ligi Narodów, pismo protestacyjne przekazane zostanie przewodniczącemu stałej komisji mandatowej przy Lidze Narodów.

Paryż (ZAT) Poselstwo brytyjskie w Paryżu nadesłało Francuskiej Federacji Sjonistycznej

pismo, potwierdzające odbiór skryptu protestacyjnego przeciwko zajściom przy „Ścianie Placzu. Odpowiedź poselstwa brytyjskiego nie zawiera żadnych komentarzy ani zapewnień, iż podjęte zostały kroki celem uniknięcia podobnych zajść na przyszłość.

Jerozolima (ZAT) Sąd Okręgowy zredukował karę, nałożoną na Arabów, którzy dokonali napadu na modlących się Żydów przy Ścianie Placzu z 6 na 3 miesiące więzienia.

Jak hr. Klebelsberg motywuje konieczność zniesienia numerus clausus na Węgrzech?

Węgierski minister oświaty hr. Klebelsberg ogłasza w organie chrześcijańsko-społecznym „Nemzeti Ujság“ artykuł wstępny, w którym zajmuje się antysemityzmem i sprawą „numerus clausus“. Młodzież żydowska z Węgier — wywodzi p. minister — musi emigrować z ojczyzny do krajów zachodnich by tam pobierać naukę. Otrzymuje ona tam pomoc od żydostwa światowego, które urabia opinię europejską i odnosi się nieprzychylnie do Węgier. Antysemityzm utrudnia Węgrom zyskanie sympatii na terenie międzynarodowym, a sympatia ta jest dla Węgier koniecznością. Wskutek ekscesów antyżydowskich w r. 1925 wzmógł się nastrój antysemitki w całej Europie. Należy pamiętać, że blisko 3 miliony Węgrów żyje w Czechosłowacji, Rumunii i Jugosławii. Wprowadzając ograniczenia wobec Żydów, skazujemy tem samem mniejszość węgierską na ograniczenia w innych krajach. Żydzi na Węgrzech stanowią materialny silny czynnik, z którym nie można ciągle walczyć. Niewątpliwie trzeba ograniczyć napływ Żydów do zawodów wolnych, ale ograniczenia te powinny być stosowane nie w szkole, lecz na innym terenie...

Za cenę „głowy“ pos. Fabiana rząd węgierski stłumi ekscesy

Budapeszt. ZAT. Zatarg między posłem Fabianem (Żydem) a rządem węgierskim stał się przyczyną rozwiązania partji demokratycznej, na czele której stał poseł Fabian. Utworzone zostało na tomiast stronnictwo narodowo liberalne, do którego nie należy poseł Fabian. Charakteryczny jest fakt, iż na czele opozycji przeciwko pos. Fabianowi stał poseł żydowski parlamentu węgierskiego Paweł Szandor, który ostro atakował wystąpienie antyrządowe posła Fabiana w związku z ostatnimi antyżydowskimi wydarzeniami na Węgrzech.

W kołach socjalistycznych twierdzą, iż zamaskowane wykluczenie posła Fabiana ze stronnictwa demokratycznego dokonane zostało pod presją rządu, zamierzającego w ten sposób utrudnić walkę wytrawnego przedstawiciela żydowskiego w parlamencie węgierskim. Jak informują, rząd przyrzekł za cenę wykluczenia posła Fabiana ukroć antyżydowskie wystąpienia studentów.

Import towarów palestyńskich do Polski

Jerozolima (ZAT) Według informacji rady handlowego Polski w Tel-Awiewie Dra Bernarda Hausnera, rząd polski zezwolił na wolny import do Polski z Palestyny wina, pomarańcz, bananów oraz migdałów. Zbiory tytoniu żydowskich plantacyj w Galilei rząd polski nabył po cenie 6 zł. za klg. Polski monopol tytoniowy zamierza również nabyć najbliższe zbiory tytoniu oraz wydelegować specjalnych instruktorów do Palestyny celem podniesienia jakości

tytoniu, jakoteż celem udoskonalenia systemu opakowania.

Kolonizacja inwalidów żydowskich w Niemczech

Berlin. ZAT. Akcja skolonizowania Żydów na roli i w ogrodnictwie w Niemczech, zainicjowana przez „Reichs-Verband jüdischer Frontbeteiligten“, przybiera formy konkretne, jako towarzysztwo z ograniczoną poręką. Dyrekcję objął właściciel dóbr Rudolf Mosse oraz dyrektor Dick. Wkrótce założoną zostanie pierwsza kolonja.

Zebranie konstytucyjne towarzystwa odbędzie się

SZALOM ASZ

Przedruk wzbroniony

Wyrok śmierci

Autoryzowany przekład Leona Templera.

17 (Ciąg dalszy.)

Mr. Winzler krzyczał głośno, a Stown, chcąc uniknąć skandalu i nie chcąc zbudzić sąsiadów pochwylił go swymi dwiema silnymi rękami, wciągnął do pokoju i zamknął za nim drzwi.

— Ty przeklęty starcze! Co masz do niej? Jest twoją żoną, córką? Ty! co trzymasz swoje najbliższe zamknięte pod kluczem, — milcz ty! —

Stary rzucił się na Stowna kościstymi swymi pięściami:

— Przeklęty złodzieju! — począł krzyczeć w głos.

Ale Stown trzymał go już za gardło i dusił.

— Ty, zaniele! Ja cię tu zaraz uciszę, ty przeklęty starcze!

Stown poczuł nagie, jak dwie kościste ścianki gardła starca załamały się zaraz w jego rękach.

Nie zastanawiał się nad tem i nie rozumiał też tego, czemu stary zanikł nagle. Tego tylko pragnął, a widząc, że stary nie przeszkadza mu już, odrzucił go precz i prędko rzucił się na łóżko, gdzie czekała nań dygotająca Leonora.

— Gdzież on jest — zapytała zatrwożonym głosem

— Nie wiem tego Cichaj! — powiedział Stown i wgrzył się zębami w jędrno jej ciała.

Wkrótce jednak nastąpić miało przebudzenie.

— Gdzież on? Czy wyrzuciłeś go za drzwi?

— Nie, leży tam w kącie.

— Cóżś to uczynił, Boże mój? Jest tu w pokoju? Tu w pokoju z nami? Nie wiedziałam przecież nic o tem — zerwała się Leonora w strachu — a dlaczegoż milczy tak?

— Nie wiem tego.

Przez chwilę panowała cisza.

— Milczy tak okropnie. Boję się — powiedziała przerażona.

Stown zerwał się z łóżka, zapalił światło, podszedł ku staremu. Znalazł go w kącie u drzwi z twarzą na sofie, blisko krat żelaznych przy kominku.

Stown ujął starca za rękę. Zauważył wykręcone, kościste palce mr. Winzlera. Ale ręka jego była teraz zimna i zdrętwiała.

Obrócił go twarzą ku sobie. Była to tasama twarz, jaką widział niedawno żywą. Teraz wyglądała tak: Oczy zaszele bielmem, głęboko zapadłe w doły policzkowych kości, usta miał rozwarłe, wykrzywione, część języka wystawała, a wargi były sine jak śledziona. Wokół skroni zbiegły się porażne sine żyły wyglądające tak pokracznie poprzez cienką skórę, że zdawało się, iż oto skóra pęknie, a żyły wyskoczą nazewnątrz, jak sine wydarte trzewia i, że trysną posoką niebieską.

— Czemu przypatrujesz mi się tak długo? — zawołała przerażona Leonora w łóżku.

— Myśle, że umarł.

— Nie, nie. — zawołała wyskakując z łóżka, — znam go, nieraz popada w takie omdlenie.

w dniu 24-go listopada br. w gmachu, w którym się poprzednio mieścił parlament. W zebraniu wezmą udział najwybitniejsze osobistości żydowskiego świata w Niemczech.

ILU JEST CZŁONKÓW STOW. BNEJ BRITH? Na posiedzeniu stow. „Bnei Brith“ w Anglii, prezydent p. Artur Block zakomunikował m. in., szeregi interesujących danych, dotyczących liczby Żydów, zorganizowanych w „Bnei Brith“. W Stanach Zjednoczonych 1 Żyd na każdym 350 jest członkiem „Bnei Brith“, zaś w Niemczech — 1 na każdym 38-ku.

ANGIELSKA SZKOŁA ARCHEOLOGICZNA W PALESTYNI. W Londynie odbyło się doroczne zebranie rady nadzorczej angielskiej szkoły archeologicznej w Jerozolimie. Przewodniczył b. Wysocki Komisarz Palestyny marszałek iorú Plumer. Skarbnik rady, znany chemik Robert Mond (brat lorda Melchetta) złożył sprawozdanie o przebiegu robót wykopaliskowych w Palestynie, prowadzonych pod kierownictwem prof. Grouffota oraz kierownika sekcji archeologicznej uniwersytetu hebrajskiego L. Sukenika.

ZGON LEONA KAMAİKIEGO. W Nowym Jorku zmarł przeżywszy lat 64 znany wydawca i działacz społeczny Leon Kamaiki. Kamaiki zakładał wydawnictwo „Jewish Daily News“. Był on jednym z pierwszych organizatorów amerykańskiego komitetu pomocy dla Żydów wschodnich.

RABINI REFORMOWANI W AMERYCE UCIIWALILI wydawać literaturę religijną w duchu żydostwa reformowanego w języku żydowskim, chcąc w ten sposób pozyskać sobie więcej zwolenników.

NA DYREKTORA DEPARTAMENTU ŻYDOWSKIEGO PRZY LOTEWSKIM MINISTERSTWIE oświaty wysuwa się kandydaturę sjonisty-rewizjonisty dra J. Hoffmanna. Poza tem duże szanse ma kandydatura redaktora dziennika „Frimorgen“ Lackiego-Bertoldiego. Dotychczasowy dyrektor departamentu żydowskiego, asymilant inż. Landau ustępuje.

NADESŁANE.

Za rubrykę tę redakcja nie odpowiada.

Adwokat Dr. Emil Rosenfeld

dekretem Izby Adwokackiej w Krakowie z dnia 29/XI. 1927 L. 3847/27 ustanowiony substytut adwokata Dr. Zygmunta Mandla

przeniół kancelarję

na ulicę Basztową l. 23, I. piętro
Telefon 2379. 2702

Janeta Lieber Szymon Obstfeld
Kraków

zaręczeni w październiku 1928 r.

Podbiegła do starca, rzuciła się nań i jęła go cucić, prosząc:

— Mr. Winzler, mr. Winzler, wstań, nie trwóż mnie.

— Umarł! — powiedział Stown chłodno i zdecydowanie.

— O Boże mój! Cóż teraz pocznemy? — wykrzyknęła i poczęła rwać się za włosy.

— Proszę cię, bądź oicho.

— Mr. Fors, cożś uczynił!

— Bądźże cicho!

Stown usiadł i objął głowę rękami. Siedział tak przez dłuższą chwilę.

I odeszła ku uiemu, przystanęła obok, naga, zimna.

— Cóż pocznemy?

— Niewiem — odparł mr. Stown.

— Przenieśmy go pocichu do jego pokoju. Narobię krzyku i powiem, że napadli nas bandyci i chcieli nas okraść — rzekła doń po cichu, bez tchu.

Stown nic nie odpowiedział.

— Mr. Winzler borykał się z nimi, a oni zabili go w walce. — Cóż myślisz o tem?

— Nie waruj!

Stown siedział dalej na krześle, wpatrując się gdzieś daleko.

— Czemu milczysz? O czem myślisz O, tak mi zimno, — mówiła, szcękając zębami — mr. Fors, coż teraz będzie? (C. d. n.)

Dziś premjera w teatrze świetlnym „UCIECHA“

Najpiękniejszy i najwspanialszy film sezonu! Monumentalne arcydzieło!

MIŁOŚĆ I ŁZY SZOPENA

(WALC SZOPENA) Dramat wielkiej miłości geniusza. Reżyserował słynny Henry Roussel. W rolach głównych: Pierre Blanchar, Mary Bell, Zofja Zajązkowska, Stefan Czacki, Georgette Sorelle, Jean Calain oraz inni. — Zniżki przez pierwsze 4 dni nieważne. — Przedstawienia dziś i w niedzielę od godziny 3-ej popoł. W dni powszednie od godziny 5-ej.

Doroczna konferencja S. P. P. Hitachdut zach. Małopolski i Śląska

Kraków, 1 listopada.

W niedzielę 28 b. m. o godz. 10-tej przed południem rozpoczęły się obrady dorocznej konferencji S. P. P. Hitachdut Zachodniej Małopolski i Śląska w Krakowie, w sali Merkazu, przy udziale 57 delegatów z 19 miejscowości. Zjazd zagał tow. M. Mühlstein, który wita zebranych delegatów i przedstawicieli poszczególnych organizacji, wskazując na cele i zadania konferencji. W szczególności wita przedstawiciela Keren Hajesodu, tow. Dra Hantkego, oraz delegata Organizacji robotniczej w Palestynie i Hapoel Hacciru tow. G. Chanocha, posła Hellera ze Lwowa, jak i delegata Egzekutywy Hitachdutu w b. Kongresówce, tow. I. Lewiego z Łodzi. Następują powitania. Jako pierwszy zabiera głos

DR. A. HANTKE.

Powitany burzą oklasków, oświadcza czcigodny gość, iż chętnie korzysta ze sposobności zetknięcia się z Organizacją Hitachdut. Stanowisko lewicowych grup w sjonizmie wobec Keren Hajesodu było początkowo w pewnym kierunku negatywne. Może dla tego, że członkami tych grup byli ludzie całkiem młodzi, którzy poprostu nie byli w stanie opodatkować się na Keren Hajesod. Ale minęły lata i dzisiaj doszliśmy do przekonania, że ofiary na rzecz Keren Hajesodu ponosić muszą wszyscy bez wyjątku, a nie tylko mała garstka zamożnych, bo to demoralizuje i obniża nasz. Opinia sjonistyczna nie rozumie jeszcze należycie istoty Keren Hajesodu. Oto stworzyliśmy podatek, nauczyliśmy Żydów łożyć ofiary na cele żydowskie, składać nie datki, lecz podatek. I to właśnie chroni nas przed demoralizacją, że u nas bogaty nie daje biednemu, lecz zarówno bogaty, jak i biedny płacą podatek, tak jak w państwie.

W Palestynie mamy różne stronnictwa, socjalistyczne i niesocjalistyczne, lecz niema w Palestynie walki klasowej w zwykłym, europejskim tego słowa znaczeniu. Dlaczego? Bo w Palestynie czujemy się **całością**, która ma przed sobą do spełnienia wielkie zadanie. Zato niestety w golusie zanadto walczyliśmy w łonie sjonizmu, a nie na zewnątrz sjonizmu. Zapominamy, że znowu mamy do stoczenia walkę nazewnątrz, a mianowicie z asymilacją z jednej, a z komunizmem z drugiej strony. Każdy, kto w golusie idzie do komunizmu, jest dla nas zgubiony. Gdy taki chłopiec podrośnie i dalej jest komunistą, to jest wówczas komunistą polskim, zasymilowanym, a jeśli znowu staje się potem „burżujem“, to też dla nas ginie, bo nie jest narodowym Żydem.

Keren Hajesod wychodzi poza ramy sjonistyczne, jednoczy on **wszystkich Żydów na platformie pracy palestyńskiej**. Odpowiedzialność jednak pozostaje zawsze po stronie sjonistów. Z chwila, kiedy doprowadziliśmy do tego, że niesjonisci idą z nami, a odpowiedzialność spoczywa na nas, to wówczas odpowiedź nasza jest tem większa.

Każdy sjonista powinien płacić na Keren Hajesod. Takiego sjonisty, który tego obowiązku nie spełnia, nie możemy tolerować. I powinniśmy jeszcze o jednym pamiętać. **Musimy pracę sjonistyczną bardziej skoncentrować ku Palestynie**. Musi być jakaś proporcja między pracą palestyńską a polityką krajową. Nie zapominajmy, że w Palestynie jest wprawdzie chwilowo dobrze, ale przewyżczyliśmy co dopiero ciężki kryzys i tylko koncentracja wszystkich naszych sił w kierunku pracy palestyńskiej może sytuację na stałe i gruntownie polepszyć. Byłem i jestem dlatego zwolennikiem Jewish Agency, bo wierzę, że możemy ze wszystkimi Żydami zasiąść do stołu, a jednak odpowiedzialność i moralne kierownictwo pracy palestyńskiej zostaną przy nas. Warunkiem atoli jest — **koncentracja w kierunku Palestyny**. I inni dają pieniądze na Palestynę, jadą do Palestyny, przesiedlają się nawet tu i ówdzie do Palestyny, a sjonista jest ten, kto się w ten sposób ustosunkowuje do Palestyny, że staje się ona centralnym zagadnieniem i zadaniem jego życia.

Długotrwałe oklaski były wyrazem serdecznej podziękacji konferencji za trafne i głębokie wywody szan. gościa.

DALSZE POWITANIA.

W imieniu Hapoel-Hacciru i Hitachdutu Haowdim wita Zjazd tow. Chausch. Następnie witają Zjazd red. Lewi w imieniu Komitetu Centralnego Hitachdutu w Polsce, Dr. Schwarzbardt w imieniu Egzekutywy Org. sjońskiej dla Zachodniej Małopolski i Śląska, Wiesinfeld w imieniu Centrali Keren-Kajemeth, S. Wellner w imieniu Komitetu dla pracującej Palestyny i Silberring w imieniu okręgowego Komitetu Tarbutu.

Po odczytaniu telegramów i listów powitalnych i wyborze prezydium, w skład którego wchodzi: Dr. Berkelhammer, inż. B. Zimmermann i Sara Bienenstock, jakoteż sekretarzy w osobach tow. B. Lerchenfelda, I. Justa i M. Holländra, składa

DR. G. TERLO

sprawozdanie z dotychczasowej działalności Komitetu okręgowego. W sprawozdaniu swem podkreśla referent wszystkie dziedziny pracy na polu organizacyjnym, politycznym, kulturalnym i społecznym, — jakoteż działalność naszych towarzyszy w rozmaitych instytucjach sjońskich, jak Keren-Kajemeth, Keren-Hajesod, Kapa i Ezra, wskazując na dodatnie wyniki pracy ustępującego Komitetu okręgowego.

W następującej nad sprawozdaniem

DYSKUSJI

zabierają głos tow. Dr. O. Spiro, B. Lerchenfeld, A. Grünberg, A. Liebeskind i M. Margulies (Kraków), B. Mannheimer (Oświęcim), I. Just (Jasło), G. Timberg (Chrzanów), D. Wind (Dąbrowa) i red. Lewi (Łódź).

Na popołudniowym posiedzeniu referuje

G. CHANOCH

na temat: „Sytuacja w Palestynie i w sjonizmie“ — Referent wskazuje, że głównie dzięki wysiłkom i ofiarności Hitachdutu Haowdim kryzys w Palestynie został opanowany i że dzięki jej interwencji i dokładnie przez nie opracowanym planem uzyskano wspólną pracę Rządu palestyńskiego. Obecnie sytuacja ekonomiczna w Palestynie jest pomyślna i otwierają się nowe widoki i możliwości dla pracy kolonizacyjnej. Mimo to daje się w szeregach organizacji robotniczej w Palestynie odczuwać pewne znudzenie, które jest wynikiem braku należytego zrozumienia dla jej wysiłków ze strony Organizacji sjonistycznej w golusie. Należy przeto znaleźć drogę do przyspieszenia tempa odbudowy w Palestynie i pozyskania dla niej jak najszerszych sfer społeczeństwa żydowskiego. Hitachduth zajmuje przeto pozytywne stanowisko wobec zamierzeń stworzenia rozszerzonej Jewish Agency pod warunkiem zachowania najkardynajniejszych zasad sjonizmu, a mianowicie: narodowej kolonizacji, stałej aliji, pracy żydowskiej, wolności wyboru form kolonizacyjnych i przestrzegania zasad Funduszu Narodowego i kultury hebrajskiej.

Następnie referował

G. LEWI

działalność Hitachdutu w golusie. Referent omawia sytuację ekonomiczną Żydów w Polsce, która z dnia na dzień pogarsza się. Racionalizacja kapitału i polityka gospodarcza rządu podkopują byt i egzystencję szerokiej mas żydowskich. Należy zatem dążyć do produktywizacji tych mas przez: a) organizowanie ruchu kooperatywnego, opartego na zdrowych zasadach; b) tworzenie szkół zawodowych i c) tworzenie komitetów porozumiewawczych między żydowskimi pracodawcami i robotnikami, które mają się starać o możliwości pracy dla żydowskiego robotnika. Musi się stworzyć narodową ideologię o produktywizacji ducha żydowskiego. Obecny żydowski ruch zawodowy w Polsce nie spełnił swojego zadania, gdyż jest antinarodowy i dlatego też nie mógł znaleźć odpowiedniej platformy do zrealizowania powyższych celów. Obowiązkiem zatem Hitachdutu jest stworzyć żydowskie Związki zawodowe, które by odpowiadały wymogom i potrzebom warstw pracujących.

POSEŁ ZWI HELLER.

Tow. poseł Heller Zwi składa sprawozdanie z działalności frakcji Hitachdutu w Kole Żydowskim i w sejmie i przedstawia sytuację, w jakiej społeczeństwo żydowskie się znajduje.

TOW. Dr. SPIRO

w swoim referacie wskazuje na pomyślny rozwój Gordonji, która spełnia wielką rolę wychowawczą wśród młodzieży żydowskiej.

Po dyskusji uchwalono następujące:

REZOLUCJE:

1) Konferencja stwierdza, że chwila obecna wymaga odnowienia ruchu sjonistycznego i wysiłku, by pozyskać wszystkie warstwy narodu dla pracy odbudowawczej w Palestynie i wykorzystania wszelkich możliwości dla realizacji sjonizmu.

2) Konferencja podkreśla konieczność zorganizowania nowych sił, które są zainteresowane w realizacji sjonizmu i pracującej Palestyny na platformie wspólnej działalności.

3) Konferencja stwierdza pomyślny przebieg akcji dla pracującej Palestyny pod kierownictwem tow. G. Chanocha i wzywa wszystkie organizacje by kontynuowały rozpoczętą akcję i ukonczyły ją jak najrychlej.

4) Biorąc pod uwagę obecną sytuację w sjonizmie i w Palestynie, konferencja uważa za konieczne zgodnie z uchwałami konferencji Hitachdutu wschodnio-europejskiej odnowienie ruchu hitachdutowego i wzmocnienie podstaw organizacyjnych pojedynczych grup miejscowych. Punkt ciężkości pracy widzi konferencja w następujących dziedzinach pracy: 1) organizacyjnej, 2) wychowawczej i kulturalnej, 3) społecznej i gospodarczej, 4) w koordynacji pracy sjońskiej w porozumieniu z innymi ugrupowaniami sjonistycznymi, 5) wzmocnieniu działalności dla funduszy palestyńskich.

5) Konferencja stwierdza z wielkim zadowoleniem rozwój ruchu młodzieży „Gordonja“, jako ruchu młodzieży chalucowej. Konferencja widzi w ruchu tym gwarancję dla spełnienia postulatów wychowawczych ruchu Hapoel-Haccir i Hitachduth, by przygotować młodzież żydowską w golusie dla naszych zadań w Palestynie. W związku z tem konferencja wyraża życzenie, aby przyszła egzekutywa w dziedzinie pracy wychowawczej wśród młodzieży i w stosunkowaniu się do Gordonji kontynuowała dotychczasową pracę w tym kierunku.

6) Konferencja podkreśla ważność pracy w dziedzinie zawodowej, która doprowadziła do ważnych rezultatów w Krakowie i wita inicjatywę Centralnego Komitetu Hitachdutu w Polsce do ustalenia wytycznych w pracy zawodowej.

7) Konferencja wita organizację Merkaz-Haccirim w Krakowie, najstarszą organizację hitachdutową, z okazji jej 10-letniego istnienia.

WYBORY NOWYCH WŁADZ

Po udzieleniu absolutorjum i votum ufności ustępującej egzekutywie wybrano następującą egzekutywę: Dr. G. Terlo (prezes), P. Nessel (sekretarz), Dr. O. Menasche, Dr. L. Menasche, Lerchenfeld B. M., Margulies i M. Mühlstein.

Członkami Komitetu okręgowego wybrani zostali: B. Akselrad, Dr. W. Berkelhammer, Dr. D. Besen, Dr. Saba Lindenbaum-Gottliebowa, S. Hecht, M. Holländer, Benzion, Katz, A. Liebeskind, Ch. Mandel, Nella Thon-Rostowa, Dr. Szymon Seiden, J. Waserreich i inż. B. Zimmermann.

Program stacji radijofonicznych

Czwartek, 1 listopada.

Kraków (566 m) 11,56 Komunik. 12,10—14 Koncert z Warszawy (m. in. Moniuszko, Hendel, Franck), 17,10 Legerdy o „Zadziach“, 17,35 Odczyt J. Pietrzyckiego „O istnieniu po śmierci“ 18—19 Audycja liter. z Wilna („Dziady“ z il. muz.), 19—19,20 Rozmaitości, 19,25—19,55 Dyr. J. Stanisławski: Lekeja j. ang. 19,55—20 Sygnał czasu, 20—20,30 Komunikaty, 20,30 Koncerty z Warszawy, 22—22,30 PAT.

Warszawa (1111 m) 12,10, 18 i 20,30 i 22,30 Muzyka.

Katowice (422 m) 12,10—14 Koncert z Warszawy (m. in. Moniuszko, Handel, Franck), 15 Komunik., 17,20 Koncert, (m. in. pieśni i arie), 18—19 „Dziady“ z il. muz. 19,20 Odczyt sport. 20,05 Skrzynka poczt. 20,30 Koncert z Warszawy, 22 PAT. 22,30 Muz. tan.

Poznań (344,8 m) 12,10 i 20,30 Koncerty.
Wiedeń (517,2 m) 10,20, 16,15 i 19,30 Muzyka.
Zeesen (1250 m) 16,30, 20—0,30 Koncerty.
Daventry (491, 1604,3 i 491,8 m) 13—1 Koncerty.
Motala (1380 m) 18,30 i 20,15 Koncerty.
Lahti (1522,8 m) 18 i 20 Koncerty.
Moskwa (1450 i 675 m) 18,25 i 19,50 Koncerty.
Budapeszt (555,6 m) 12,15 i 18 Koncerty.
Kowno (20000 m) 16,40 i 19,15 Muzyka.

Wiadomości z kraju

List z Rzeszowa

Przyłączenie przysiółków. — Stanowisko radnych żydowskich.

(Kor. wł.). Rzeszów, 26 października.

Dnia 22 b. m. uchwaliła Rada miejska naszego miasta przyłączyć do Rzeszowa przysiółki, sąsiadujące z miastem, a to: Przybyszówkę, Staroniw, Dra biniankę, Zalesie, Słocinę, Pobitno i Staromieście. Referent sprawy w Radzie miejskiej, a nawet przedstawiciel „mieszczańskiego klubu żydowskiego” (secesjonistów klubu żydowskiego) Dr. Kraus, uważają tę uchwałę za zbawienie dla miasta, godzi się wobec tego przedstawić chronologicznie bieg wypadków, poprzedzających ów „historyczny” dzieł wzbogacenia miasta o 6.000—7.000 biednych mieszkańców okolicznych wsi.

Sprawa powyższa stała się aktualną dnia 20 b. m., kiedy zwołano posiedzenie Rady miejskiej na 22 bm. dla tej załatwienia. Z inicjatywy prezesa gremjum kupieckiego, p. E. Wanga, zwołano wobec tego poważnych kupców żydowskich oraz żydowskich radnych magistratu dla zajęcia stanowiska wobec zamierzeń Magistratu. Po poważnej i szczegółowej dyskusji wybrano delegację, która na podstawie jednomyślnej uchwały miała przedstawić burmistrzowi negatywne stanowisko Żydów wobec rozszerzenia Rzeszowa, z prośbą o odroczenie tej sprawy na jakiś czas. Sprawy nie załatwiono widocznie po myśli żądań społeczeństwa żydowskiego, a okazuje się to z następującego stanu rzeczy:

Na posiedzenie Rady zjawia się prawie całe kolegium radnych i aż 27 żydowskich radnych (na 18), a sjonscy radni Alter i Dr. Wang, przed porządkiem dziennym zgłaszają szereg wniosków i interpelacji, by sprawę przyłączenia przysiółków odroczyć. Usiłowania o zarządzanie pauzy dla porozumienia się z resztą klubów pozostają bez skutku i to przy wydatnej współpracy „mieszczańskiego klubu żydowskiego”, który okazał niezrozumiałą gorliwość i chęć załatwienia tej sprawy na jednym posiedzeniu.

Przed głosowaniem składają oświadczenie reprezentanci poszczególnych klubów; kluby polskie oświadczają się za przyłączeniem wspomnianych przysiółków do miasta, a prezes „mieszczańskiego klubu żydowskiego” Dr. Kraus, uzasadnia potrzebę rozszerzenia tem, że... kontrola nad prostytucją będzie skuteczniejsza, oraz szybsza pomoc lekarska dla przyłączonych gmin wsielskich będzie z korzyścią dla miasta połączona. W końcu stwierdził Dr. Kraus, że w tej sprawie nie kieruje się jego klub egoistycznymi interesami (?), lecz dobrem miasta.

Imieniem klubu żydowskiego, powstałego na początku działalności obecnej Rady miejskiej, uzasadnił swoje negatywne stanowisko w rzeczowym referacie asesor Magistratu, adw. Dr. Hopfen. — Rzeszów, liczący 27.000 mieszkańców, nie uzyska, — zdaniem klubu żydowskiego, — żadnych korzyści przez przyłączenie 7 podmiejskich gmin, zamieszkałych przez ubogą ludność rzemieślniczą i malorolną. Wydatki miasta wzrosną, bo przyłączone gminy będą domagać się nadania im charakteru miasta przez budowanie dróg, zakładanie nowych szkół, oświetlenie i t. p., zaś obciążenie podatkowe tychże gmin wcale się nie powiększy. Przyłączenie przysiółków będzie tylko, — zdaniem klubu żydowskiego, — nowym obciążeniem ludności miejskiej, a w szczególności żydowskiej. Przy imiennym głosowaniu, zarządzonym na wniosek radnego Dra Wanga, 36 radnych opowiedziało się za przyłączeniem, 7 przeciw, a radny rabin Lewin wstrzymał się (!) od głosowania, czterech zaś radnych było nieobecnych.

Na tem zakończono posiedzenie mimo niezafatwienia kilkunastu jeszcze punktów porządku dziennego. Uchwała powyższa, przyłączająca 7 wsi do Rzeszowa, przyjęta została ze słusznym oburzeniem. Każdy nawet obywatel żydowski rozumie bardzo dobrze konsekwencje tego kroku Magistratu. Niezrozumiała jest wobec tego taktyka „mieszczańskiego klubu żydowskiego”, którego członkowie mieli tę smutną odwagę, podnosząc rękę wypowiedzieć się za uchwałą, mogącą być bardzo szkodliwą dla ludności żydowskiej. Dla wiecznej pamięci należy podnieść że „dla dobra miasta” głosowali (ale na szkodę Żydów działali!!) radni: Both, Drucker, Fertig, Dr. Kraus, Schneeweiss, Silber, Winzelberg i wiceburmistrz miasta adw. Dr. Hochfeld, zaś przeciw tej propozycji Magistratu głosowali asesorzy Magistratu adw. Dr. Wachtel i adw. Dr. Hopfen, oraz radni: Alter, Birman, Koplik, adw. Dr. Silber i adw. Dr. Wang. Zaznaczyć zarazem należy, że do powzięcia omawianej uchwały potrzebna była obecność 3/4 ustawowe, liczyby radnych; a mógłby nastąpić brak ustawowego kompletu, gdyby wszyscy radni żydowscy opuścili posiedzenie. Członkowie „mieszczańskiego klubu żyd.” jednak stanowili „najbardziej” projektorów rozszerzenia miasta i przyłożyli tem samem rękę do tej antyżydowskiej uchwały.

Niemniej brzemienne w skutki jest ta uchwała i z tej przyczyny, że przedstawicielstwo żydowskie zmniejszy się ogromnie. Na 27.000 mieszkańców mieli Żydzi 13.000, a więc prawie połowę, a obecnie przez przyłączenie 6.000—7.000 mieszkańców okolicznych gmin zasiądzie w przyszłej Radzie miejskiej znacznie mniejsza liczba Żydów. O tem widocznie zapomniał Dr. Kraus, który sobie przypomina położenie Żydów, gdy mu się naprzykład zarzuca „świętokradztwo”, jak to niedawno uczyniła „Ziemia Rzeszowska”.

Przeciw tej uchwałce, wymagającej do jej realizacji zatwierdzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych i zgody przyłączonych gmin, zostanie wniesiony prawdopodobnie rekurs przez klub radnych żydowskich.

Do sprawy tej jeszcze wrócimy.

Rad..

O POMNIK NA GROBIE NOMBERGA. Komitet dla postawienia pomnika na grobie Nomberga donosi, że w rocznicę zgonu Nomberga 9 listopada br. nie będzie można postawić pomnika, ponieważ wykonanie pomnika musi trwać jeszcze kilka miesięcy. Poza tem zbiórka pieniężna wśród literatów żydowskich nie została jeszcze ukończona. Na wiosnę przyszłego roku będzie pomnik na pewno wystawiony.

PO ZGONIE B. MICHAŁEWICZA. Zmarły przywódca „Bundu” B. Michalewicz pochodził z rodziny rzemieślniczej zamieszkałej w Brześciu. Odebrał tradycyjno-żydowskie wychowanie i z początku pracował w organizacjach sjonistycznych. Jako 18-letni młodzieniec wstąpił do organizacji Bundu, w której pracował do końca życia. Wielokrotnie przebywał Michalewicz we więzieniu w związku ze swoją działalnością socjalistyczną. Wydawał szereg pism robotniczych a ostatnio był jednym z redaktorów „Folkscajtung”. Był bardzo popularną osobistością wśród żydowskich robotników. Dzięki zaletom charakteru, uczciwości, żywej zawsze łączności z żydostwem i niezasklepieniu się w dogmatyce partyjnej, zyskał sobie wśród przywódców Bundu sympatię i szacunek nawet wśród przeciwników politycznych. Bund traci w nim jednego z najlepszych przywódców, żydowska publicystyka — pełnego temperamentu dziennikarza i pisarza. Zmarły był autorem książki pt. „Sztuka socjologiczna i szkice polityczne” oraz „Pamiętników żydowskiego socjalisty”.

POSEL GRÜENBAUM WRÓCIŁ DO WARSZAWY. Poseł Grüenbaum wrócił onegdaj do Warszawy z podróży po Lotwie i Estonji, gdzie przemawiał na szeregu zgromadzeń urządzonych przez tamtejsze organizacje sjonistyczne.

CZYSTO ARYJSKI KOMITET DLA UCZCZENIA 10-LECIA NIEPODLEGŁOŚCI POLSKI. Na zebraniu przedstawicieli ludności w Warszawie w Magistracie warszawskim wybrano egzekutywę komitetu dla uczczenia 10-lecie niepodległości Polski. W skład egzekutywy nie wybrano na wniosek endecji ani jednego Żyda.

„NUMERUS CLAUSUS” W WARSZAWSKIEJ IZBIE HANDLOWEJ. Wybory do Izby handlowej w Warszawie odbyły się na zasadzie kompromisu wedle normy fifty-fifty: Żydzi byli zadowoleni z tej zasady, uważając ją za wyraz pełnego równoprawienia, jakie powinno istnieć we wszystkich instytucjach. Atoli idylla niedługo trwała. Kiedy przystąpiono do zorganizowania technicznego personelu Izby handlowej, przyjęto wyłącznie chrześcijan, a zaledwie kilku Żydów. Jakiś dotąd, przedstawiciele żydowscy w Izbie handlowej nie uważali za stosowne protestować przeciwko temu „numerus clausus”.

LICZBA BEZDOMNYCH W WARSZAWIE WZRASTA. Wedle statystyki znajduje się we wszystkich domach dla bezdomnych w Warszawie 2,648 rodzin, złożonych z 9,974 osób. Liczba bezdomnych stale wzrasta.

MORDERSTWO O 60 GR. Z Borysławia donoszą: Onegdaj w nocy przybyli do szynku Liebermannowej pijacy, którzy nie chcieli zapłacić 60 groszy za wypite trunki. Syn Liebermannowej zastąpił drogę pijakom, żądając zapłaty. Wówczas jeden z pijaków chwycił ciężką szklankę i uderzył nią młodego Liebermanna w głowę. Liebermann padł trupem na miejscu.

17-LETNIA MORDERCZYNI. 17-letnia Rozalja Adak wybrała się ze swoją przyjaciółką w okolicę Łodzi. W czasie grzybowania powstała sprzeczka między obiema dziewczętami, przyczem Adakówna wyrwała nóż i zabiła swoją przyjaciółkę.

Celem uniknięcia przerwy w wysyłce pisma, prosimy o rychłe odnowienie prenumeraty na miesiąc listopad b. r.

PRZEGLĄD GOSPODARCZY

Ustawa kartelowa

Nowy projekt nareszcie uzgodniony w łonie minist. przemysłu i handlu, jak się dowiadujemy, wychodzi z zasady stworzenia ochrony prawnej dla zrzeszeń i porozumień gospodarczych, zawartych jawnie i zarejestrowanych. Dla ścisania nadużyć kartelowych (według nomenklatury niemieckiej — Misbrauch der wirtschaftlichen Machtstellung) ma być wyznaczony jeden z istniejących sądów, a więc nie będzie utworzony trybunał kartelowy, jak w Niemczech. Odmienne od ustroju niemieckiego, a zgodnie z poglądami ostatniego niemieckiego „Juristentagu” spory między uczestnikami kartelu a kartelami mają być traktowane jak zwykłe spory cywilne wobec tego, że umowy kartelowe mają być ważne z punktu widzenia prawa cywilnego. Wobec tego takie spory nie podlegająby sądowi administracyjno-karnemu, któryby rozstrzygał o nadużyciach kartelowych z punktu widzenia interesu publicznego, lecz zwyczajnym sądom cywilnym.

KOPALNIE PLATYNY I ZŁOTA W ABISYNI

Inżynier norweski Thaus otrzymał od króla Etiopji, Makonnena, pozwolenie na eksploatację złota i platyny w nowo odkrytych złóżach i żyłach. Inżynier Thaus uformował towarzystwo akcyjne z udziałem kapitalistów francuskich i wyruszył wrócić do Abisynji wraz z ekspedycją geologów i fachowców górników.

KOMISJA KWALIFIKACYJNA W MINISTERSTWIE PRACY. W związku z wejściem w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o ubezpieczeniu pracowników umysłowych i rozporządzeniem o umowie o pracę pracowników umysłowych, p. minister pracy i opieki społecznej powołał komisję międzydepartamentalną w ministerstwie pracy i opieki społecznej, mającą za zadanie rozpatrywanie wątpliwości, powstających przy zaliczaniu pracowników do kategorii pracowników umysłowych.

Z TEATRU, LITERATURY I SZTUKI

— **KRAKOWSKI TEATR ŻYDOWSKI.** Dziś, we czwartek o 8:30 wiecz. po raz 3-ci znakomita komedia Szaloma Alejchema „Wielka wygrana” w doskonałym wykonaniu, w obsadzie premierowej z Kadyszem i Szryltzecerem w głównych rolach. Dziś o godz. 3:30 pop. po raz ostatni, po cenach niższych szlagier scen amerykańskich „Dzisiejszy wieczór” z pp. Nechamą, Jarosławską, Chaszem i Grodnerem.

— **Z TEATRU IM J. SŁOWACKIEGO.** Dziś we czwartek poemat Stefana Żeromskiego „Róża”, popołudniu sztuka Ridleya „Pociąg widmo”. Jutro „Moralność pani Dulskiej” w zmienionej częściowo obsadzie. Rolę Dulskiego wykona p. Kwaskowski, Zbysza gra p. Kierczyński, Hanę p. Miodońska.

— **TEATR REWJI „GONG”** (Rajska 12). Dziś po raz ostatni świetna rewja aktualna „Góra prasa” doskonale grana przez cały zespół naczele z Leonowicz, Hanką Runowiecką, Duranowską, Gustawem Cybulskim, Fertnerem i Piłarskim (jun.). Jutro premiera sensacyjnej rewji „Tu znajdziesz męża”. Dziś trzy przedstawienia: o godz. 5, 7 i 9.

— **WŁOSKI TEATR SZTUCZNYCH LUDZI „TEATRO DEI PICCOLI”,** o którym Mussolini powie dzieło, że jest to „teatr cudów dla wszystkich od 5 do 90 lat”, wystąpi w Krakowie z premierą we wtorek dnia 6 bm. w Starym Teatrze „Kurjer Warszawski” z d. 9 września br. pisał następująco po premierze tego teatru w Warszawie, który dzięki wysokiemu i prawdziwemu artyzmowi wszystkich swych wykonawców dał publiczności zupełnie nowe i odrębne walory oraz wzruszenia artystyczne. „Byliśmy wczoraj świadkami niezwykłego sukcesu, — sukcesu „sztucznych ludzi”. Teatro dei Piccoli odniósł triumf na całej linii: żywi ludzie w krzesłach i oczach, na galerji i na paradyżie salwami oklasków dziękowali „sztuczny” ludziami” za tę przyjemność, jaką miłe lalki sprawiły licznie zgromadzonym widzom”.

REPERTUAR TEATRÓW KRAKOWSKICH

KRAKOWSKI TEATR ŻYDOWSKI

Czwartek: 3:30 pop. „Dzisiejsze panny” (ceny niższe); 8:30 wiecz. „Wielka wygrana”.

TEATR IM J. SŁOWACKIEGO

Czwartek: popoł. „Pociąg widmo”; wiecz. „Róża”.

Piątek: „Moralność pani Dulskiej”.

TEATR REWJOWY „GONG” (UL. RAJSKA)

(codziennie dwa przedstawienia o g 7-ej i 9-ej)

Czwartek: „Góra prasa” (trzy przedstawienia).

Piątek: „Tu znajdziesz męża” (premiera).

KRONIKA

Listopad

1

Czwartek

16 Marcheswan 5689

Wschód
słońca
6 m 30

Zachód
słońca
16 m. 09

Odczyt Dra Sommersteina

Dzisiaj we czwartek d. 1 bm. odbędzie się w Krakowskim Słow. Kupców, Grodzka 43, o godz. 11 przedpołudniem odczyt znanego ekonomisty b. posła na sejm Dra Sommersteina n. t. „Kupiectwo wobec obecnej polityki gospodarczej“.

Terminy egzaminów dla nauczycieli religii w szkołach średnich

Warszawska komisja egzaminacyjna dla nauczycieli religii żydowskiej donosi, że w najbliższym roku szkolnym odbędą się egzaminy w następujących trzech terminach: z końcem grudnia 1928, w połowie kwietnia 1929 i z końcem czerwca 1929. Dokładne terminy będą podane pisemnie kandydatom do wiadomości.

W najbliższą niedzielę wybory do Izby przemysłowo-handlowej

Tylko w grupie przemysłowej

Główna komisja wyborcza dla wyborów do Izby przemysłowo handlowej w Krakowie donosi, że wobec uznania tylko jednej listy kandydatów na radców Izby z grupy handlowej za ważną, głosowanie na radców Izby z tejże grupy nie odbędzie się.

Natomiast wybory na radców Izby w grupie przemysłowej obu kategorii odbędą się w lokalach poszczególnych miejscowych komisji wyborczych w dniu 4 bm. w godzinach od 9-tej rano do 8-mej wieczorem. Zarazem przypomina główna komisja wyborcza, że lokal miejscowej komisji wyborczej na miasto Kraków mieści się w magistracie, sala konferencyjna, II. p., zaś lokal miejscowej komisji wyborczej na powiat Kraków — w gmachu Rady powiatowej w Krakowie, przy ul. Pijarskiej l. 1 parter.

Zebrań kontrolne

Jutro, w piątek do zebrań kontrolnych stawić się mają o godzinie 8 rano: w koszarach Sobieskiego przy ul. Warszawskiej (objekt III. na 3-ciem piętrze), podoficerowie i szeregowcy rezerwy i pospolitego ruszenia (kategorie A, C i D), urodzeni w roku 1900, których nazwiska zaczynają się od liter M i N.

Nadto stawić się mają jutro również o godz. 8 rano w PKU Kraków (koszary Sobieskiego) podoficerowie i szeregowi rezerwy i pospolitego ruszenia (kategorie A i C) urodzeni w roku 1898 z nazwiskami, zaczynającymi się od liter A do J, którzy w latach 1925—1927 nie stawili się z jakichkolwiek powodów do zebrań kontrolnych.

Echa tajemniczego zamachu bombowego

W związku z wybuchem bomby w dniu 30 ub. m. w mieszkaniu majstra kamieniarskiego Władysława Franczaka w Krakowie przy Aleji Królewskiej na Warszawskiem dalsze dochodzenia policyjne ustaliły że przesyłka zawierająca bombę z materiałem wybuchowym nadana była w Tarnowie i wynosiła wagę około 2 kg. Na miejscu w Tarnowie zarządzono natychmiast przeprowadzenie szczegółowych dochodzeń. Niesnaski między ofiarą eksplozji, Władysławem Franczakiem, a synem Tadeuszem, wskazany przez niego, jako sprawca zamachu, spowodowane były wydziedziczeniem syna przez ojca, który ostatecznie ożenił się z młodą kobietą.

— NASTĘPNY NUMER „NOWEGO DZIENNIKA“ ukazuje się mimo dzisiejszego ustawowego spoczynku świątecznego, jutro, w piątek rano o zwykłej porze.

— NOWA TARYFA KOLEJOWA. Z dniem dzisiejszym wchodzi w życie nowa taryfa towarowa kolei żelaznych Część I., obowiązująca na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i Wolnego Miasta Gdańska, zawierająca regulamin przewozu przesyłek towarowych wraz z postanowieniami wykonawczymi. — Taryfę powyższą można nabyć w urzędach kolejowych po cenie 5 zł za egzemplarz.

Program obchodu dziesięciolecia niepodległości Państwa

Na posiedzeniu komitetu obchodu 10-lecia wskrzeszenia państwa polskiego, które odbyło się onegdaj w sali konferencyjnej magistratu pod przewodnictwem prezydenta sen. Rollego, ustalono program święta narodowego w Krakowie w dniach 10 i 11 listopada br.

W sobotę, dnia 10 bm. odbędą się we wszystkich szkołach poranki; z odpowiednimi prelekcjami na temat znaczenia dziesięciolecia wskrzeszenia państwa polskiego. Wieczorem capstrzyki orkiestr na ulicach miasta. W capstrzyku wezmą udział orkiestry wojskowe, gimnazjalne, kolejarzy, tramwaju; niższych funkcjonariuszy miejskich młodzieży rękodzielniczej, Br. Albertynów i inne. Następnie pochód pod województwo. — W godzinach od 19-tej do 21-ej miasto będzie iluminowane świecami w oknach.

W niedzielę dnia 11 bm. przed godziną 9-tą rano wszystkie orkiestry przemarszerują przez ulice miasta. O godzinie 9-tej rano odbędzie się w katedrze na Wawelu nabożeństwo, które odprawi ks. metropolita Sapieha. Przed nabożeństwem w katedrze rozbrzmi dzwonnicy Zygmunta i dzwony we wszystkich kościołach krakowskich. Równocześnie we wszystkich kościołach i świątyniach innych wyznań odbędą się uroczyste nabożeństwa. O godzinie 10-tej rano na błoniach odbędzie się msza polowa, poczem defilada załogi krakowskiej i oddziałów przysposobienia wojskowego. O godzinie 11.30 poświęcenie kamienia węgielnego pod Dom im. Józefa Piłsudskiego w Oleandrach. W połu-

dnie uroczysta zmiana warty na strażnicy oraz unieszczenie tablicy pamiątkowej oswobodzenia Krakowa. Przemówienie wygłosi prezydent miasta Rolle. O godz. 13-tej uroczysta Akademia w „Starym Teatrze“. — Popołudniu odbędzie się Akademia, urządzona przez zjednoczone związki kobiet, wieczorem Akademia w Domu żołnierza. O godz. 19.30 uroczyste przedstawienie w Teatrze miejskim im. J. Słowackiego, poprzedzone przemówieniem posła Pochmarskiego. W poszczególnych związkach i organizacjach urzędzone będą wieczorki okolicznościowe.

Z okazji święta dziesięciolecia odbędzie się wielka zbiórka na Dom przysposobienia wojskowego i wychowania fizycznego im. Józefa Piłsudskiego w Oleandrach. Miasto całe będzie udekorowane choragwiami, transparentami i nalepkami w oknach. Programy poszczególnych uroczystości święta dziesięciolecia będą w najbliższych dniach ogłoszone. Komitet Obchodu wyda odezwę do mieszkańców Krakowa i Województwa.

Wczoraj jako w 10-tą rocznicę oswobodzenia Krakowa z pod zaboru austriackiego odbyło się przedpołudniem uroczyste nabożeństwo w kościele Marjackim w obecności przedstawicieli wszystkich władz i urzędów. Druga część tradycyjnego obchodu, zmiana warty, odłożona została w tym roku wyjątkowo do dnia 11 listopada i połączona z ogólnym obchodem 10-lecia niepodległości państwa polskiego.

Krwawa tragedia w piekarni na ul. Mazowieckiej

Fomocnik piekarski zabija jednego czeladnika i rani drugiego.

Wczoraj o godz. 3.45 nad ranem rozegrało się krwawe zajście między pracownikami piekarni Władysława Bednarczyka przy ul. Mazowieckiej l. 134, w następstwie którego jeden z czeladników poniósł śmierć.

Przebieg tragicznego zajścia był następujący: Czeladnik piekarski Tomasz Blachura skarcił służącego piekarni 18-letniego Józefa Komśę za bezczynność i lenistwo w pracy, przyczem uderzył go lekko w szyję. Komśa zareagował na to uderzenie w gwałtowny sposób, rzucając się z no-

żem na Blachurę, którego pchnął najpierw w lewą łopatkę, a potem kilkakrotnie w ręce. Z pomocą pospieszyl ranemu Blachurze drugi czeladnik piekarski Józef Pietrzak, chcąc Komśę powstrzymać od dalszego ataku na Blachurę. Wówczas Komśa zadał Pietrzakowi pchnięcie, raniąc go w pierś tuż koło serca po prawej stronie, wskutek czego Pietrzak upadając zmarł na miejscu. Sprawca po tym czynie zbiegł, jednak został przytrzymany i osadzony w aresztach policyjnych.

— W SPRAWIE TARYFY TRAMWAJOWEJ.

W związku z onegdajszą naszą notatką o podwyższeniu taryfy tramwajowej w Warszawie do wysokości krakowskiej taryfy, proszeni jesteśmy przez dyrekcję tramwaju krakowskiego o zamieszczenie następującego wyjaśnienia w sprawie kalkulacji cen biletów jazdy. Im większa jest w mieście sieć tramwajowa, tem większa jest frekwencja, a koszty ruciu i koszty administracyjne kalkulują się na wozokilometr taniej, aniżeli w miastach o małej sieci tramwajowej. Mając tedy większe dochody, a mniejsze wydatki, można przy większej sieci tramwajowej stosować taryfę mniejszą jak przy mniejszej sieci tramwajowej. Z tego też powodu i Kraków musiał wcześniej podwyższyć taryfę aniżeli Warszawa.

— W SPRAWIE NIEDOSZLEGŁO NIEDZIELNEGO ZGROMADZENIA w wielkiej sali kahału, o którym onegdaj pisaliśmy pt. „Niefortunny debiut przedwyborczy“, prosi nas p. Salomon Majer Wohl o wyjaśnienie, iż on był inicjatorem zgromadzenia i on też pokrył koszty z urządzeniem tego wiewu połączone.

— W ZAMIARZE SAMOBÓJCZYM wypila wczoraj rano większą ilość esencji octowej Anna Onyszkówna (lat 21), bufetowa w kawiarni przy ul. św. Jana l. 1, zam. przy ul. Zamojskiego l. 25. Desperatką zajął się lekarz pogotowia, który przewiózł ją po wypompowaniu żołądka do szpitala. Powód zamachu niewiadomy.

— CEGŁA W GŁOWĘ ugodzona została wczoraj na ul. Gromadzkiej Anna Spisakowa (lat 35) żona kolejarza. Doznała ona ciężkiej rany nad okiem i została przewieziona do kliniki. Sprawcy jednego „figla“ zbiegli.

— ROZBIŁY SIĘ DWIE TAKSÓWKI. We wtorek wieczór o godz. 22.30 na ul. Barskiej przed mostem na Wiśle zderzyły się w czasie wymijania dwie autodorózki Nr. Kl. 6397 z Nrem Kr. 6939, wskutek czego autodorózki zostały uszkodzone i są niezdadne do dalszej jazdy. Szkoda narazie nieusatfona. Wypadku w ludziach nie było, szoferów przytrzymano.

— ZNOWU OBLAWA. We wtorek między godz. 7 a 11 przeprowadzono obławę policyjną na tere-

nie miasta Krakowa, w czasie której doprowadzono ogółem 46 osób. Z tej liczby przytrzymano 14 osób za różne przestępstwa jak: włóczęgostwo, przekroczenie szupasu, przekroczenie dozoru policyjnego itd. Resztę osób po stwierdzeniu tożsamości zwolniono.

ZMARLI:

Priwa Orzechowska l. 35, Lea Schornstein l. 73.

— ZABAWA NA RZECZ ZAKŁADU SIERÓT ŻYD. odbędzie się w Starym Teatrze dnia 5-go stycznia 1929 r. 3188 x

P. MAURICY PLESZOWSKI, właściciel Domu meblowego w Krakowie, został mianowany i zaprzysiężony przez Sąd w Krakowie, jako rzeczoznawca sądowy w dziale meblowym.

BLUZKI i spódnice wszelkiego rodzaju nabyć można najtaniej tylko w MAGAZYNIE NOWOŚCI Kraków, Florjańska 28. 3088 et

PLASZCZE!!! PLASZCZE JESIENNE I ZIMOWE dla Pań i Panów: A. Bross, Kraków, Florjańska 44.

WESOŁY KĄCIK

CHYBA TAK!...

— Opowiem państwu zabawną historyjkę... ale wahać się... obawiam się, że ją już opowiadałem.

— Proszę, czy historia jest zabawna?

— O bardzo.

— W takim razie prosimy... nie opowiadał pan tej nigdy.

TO BEZCZELNOŚĆ!

— Czy jeszcze tylko dożyję, że mi pan zapłaci za ubranie, które przed trzema laty panu uszyłem?

— Pytanie, przy pańskim końskim zdrowiu!

Paryż — od strony nędzy i ubóstwa

„Rynek pcheł“. — Rewolucja „galganiarzy“ w r. 1852. — Słowa Heinego. — Rodzajowe scenki. — „Pere Parapluie“.

(at) Jest w Paryżu miejsce przy Porte Clignacourt noszące miano „marche aux puces“, a więc po polsku coś niby: rynek pcheł. Nie trzeba przypuszczać, że jest to giełda aktorów znanych teatrzyków pcheł. Nic podobnego! Inna rzecz, że nieraz zabląka się tu w wystawianych na sprzedaż przedmiotach, jak ubrania, bielizna i inna garderoba, jakaś spaska pchełka, ale bynajmniej jednak nieposiadająca talentów aktorskich.

Co tu dużo gadać: Ten rynek pcheł to coś w rodzaju naszej „tandety“. Można tam dostać resztki portjer, dywanów i chust, połamane meble itp. Rezydujący za stołami sprzedaży „chiffonierzy“, to bardzo uszczypliwy naród. Nie warto z nimi zadzierać.

Jeśli już mowa o „chiffonierach“ paryskich, to przypomnieć należy, że mają oni za sobą własną rewolucję z roku 1852, kiedy to pobudowali barykady i zagrozili nawet tronowi Ludwika Filipa. Panowała wtedy epidemia cholery, a w walce z nią nakazano odpadki i brud, jaki się w mieście, przed domami gromadził z urzędu zmiatać na wózki i wywozić za miasto. Przeciw temu zaprotestowali galganiarze paryscy, uważając odpadki za swój serwitut. Piszcie też o tem i Heine, który podkreśla, że argumenty galganiarzy paryskich przypominają argumenty niemieckich cechmistrzów, junkrów, jak wogóle ludzi chcących mieć przywileje korzystania z nawozu i rumowisk średnowieczna.

Oczywiście, że to porównanie Heinego, jakkolwiek niepozabawione „tertium comparationis“, oparte jest jednak w dużej mierze na etymologicznej grze słów: bo wszak, o ile szło o junkrów czy cechmistrzów pruskich, to im zależało istotnie na przywilejach o feudalnym pomniku, galganiarzom paryskim zaś poprostu o — byt. Jeśli teren tego bytowania krył w sobie zarazki chorób, to trudno, w każdym razie było zgodzić się im na utratę środków życia bez znalezienia innych możliwości. A że „chiffonierzy“ i „rewendezi“ to naród śmiały i nie bez fantazji, nie tedy dziwnego, poniszczili wózki, mające zbierać ta śmieci, zabarykadowali się przy bramie St. Denis i stanęli do boju. Tron mieszczański zadrażał. — jak opisuje Heine, — karliści trjufowali, dostając sprzymierzeńców w galganiarzach i żonach tandeciaryzy.

Od tego czasu zmieniło się może już niejednako, epidemie nauczone się inaczej zwalczać, miejsce monarchii zajęły demokratyczne republiki, ale wciąż jeszcze są ludzie, którzy żyją z tego, co inni porzucili, lub uznali dla nich za nieodpowiednie. Ale teraz tworzą chiffonierzy własną giełdę, korzystając z komunalnej ochrony, noszą numery blaszane, jak policjanci, ekspresi, bagażowi, lub doróżkarze w Warszawie. Każdy z nich ma legitymację i mogą

od 8-mej wieczorem do północy i od 5—7 rano „przełazić“ odpadki, wyrzucone do skrzyni w podwórzach. Potwierdza się tu raz jeszcze znana filozoficzna maksyma „nic nie idzie na marne w przyrodzie“, nic nie ginie bez użytku.

Handlarz galganami „en gros“ płaci w Paryżu za 100 klg. odpadków płóciennych 8 franków, za 100 kg. odpadków lnianych 34 franki, za lepsze białe skrawki płótna 34 franki; czysto wełniane odpadki kupują wytwórnie chemiczne na centnary i produkują z nich sól salmiana kowa. Poza tem odłamki puszek z konserw i inne żelaziwo wraca do wytwórni metalowych, papier do papierni, odłamki szymb wraćają do szklarza.

Ale wszystko to, co z lupu „chiffoniera“ zdaje się nie mieć szans sprzedaży, wszystko to, co objąć można wspólnym mianem „tandety“, zanosi się na odnośne targowiska. Co nie może znaleźć zbytu, zanosi się na „marche pouilleux“ lub na „marche aux puces“.

Pierwszy z nich „zawszony rynek“, przy placu Bicetre i „rynek pcheł“ przy Saint-Quen przedstawiają dziwny obraz, osobliwą mieszaninę bledoty i komiczności rzeczy wystawionych na sprzedaż. Rzeczy te leżą albo w kulawym koszu, albo wręcz na ziemi u brzegu dawnego wału twierdzy. Mnóstwo tu papą krytych kabin i bud z drzewa o najfantastyczniejszej krzywej budowie. Również przy rue Michelette zarezerwowali sobie chiffonierzy chodaki dla swego „szundu“. Znajdziesz tu szelki obok damskich deessou, ewentualnie nadłamaną płytę gramofonową obok poduszki, portret Napoleona czy Gambetty (oczywiście druk!) obok szcotecki do zębów. Klucze, łopatkę na węgle, smoczek dla dzieci, futerko kocie, połamane lusterka, protezy, dłuta i pornograficzne widokówki.

Oto wlecze 4-letnią pupilek mamę, schludnie ubraną żonę robotnika, do skrzynki z kamieniami mi budulcowymi, które są zgrabnie porozrzucane, by na pierwszy rzut oka nie poznać, ile z nich brakuje właściwie. Mama pyta o cenę:

— Combien-ca?

— Cette boite de construction? Quarte sous — odpowiada chiffonierka.

To jednak jeszcze za drogie dla żony robotnika. Oczy dziecka zwilżają łzy, ale matka oddała się pośpiesznie od straganiarki.

— Dis ton prix allors! — woła straganiarka za kobietą.

— Doux sous — odpowiada matka a uszczęśliwione dziecko na Saint-Ouen sięga rączką po skrzynkę z kamieniami budulcowymi, porzuconymi przez dziecko Paryża.

Inna matka może dla dziecka kupić tylko lalkę o zdeformowanej głowie. Placi za nią jednego sou. Olbrzymia zrekonstruowana lalka jest tu zapewne tylko dla reklamy, by dzieci

gromadziły się przed wózkiem.

Osobny kącik stanowią sprzedawcy zupełnie zużytych starych parasoli, — „riflards“. Za trzy takie parasole-kaleki płaci się franka. Spokojną popularnością cieszy się tu otyły „Pere parapluie“, który płaci franka za trzy takie kaleki-parasole bez rączek lub z dziurami. Parasole te zestawia w swojej „pracowni“, przy czym za jedną sztukę zwykle jeszcze uzyskuje zdoła franka czy półtora. I tak siedzi sobie otyły pan „Pere parapluie“ i rekonstruuje swojemi rękami parasole, które nagromadził na swym stole.

Tak to raz jeszcze się sprawdza zdanie, że co dla jednych straciło już wartość, dla innych przedstawia nieraz nieosiągalny jeszcze pod względem ceny obiekt.

ROZMAITOSCI

Prof. Charles Nicolle laureatem Nobla

Przynieśliśmy już wiadomość, że prof. Charles Nicolle, dyrektor instytutu Pasteura w Tunisie, otrzymał w tym roku nagrodę Nobla z dziedziny medycyny. Prof. Nicolle znany jest ze swych badań nad tyfusem plamistym. Tyfus plamisty, który w zachodniej Europie występował epidemicznie, pod względem swych zewnętrznych objawów nie różni się od zwykłego tyfusu, chociaż jego przebieg jest gwałtowniejszy a wysypka silniejsza. Nicolle przeniósł chorobę na małpy i drogą tą wykazał, że rozsądkiem tej choroby jest wesz, zatem nie jest ta choroba zaraźliwa. Stąd wytlumaczyć można okoliczność, że w niektórych szpitalach jeden chory zarażał innych, podczas gdy w innych szpitalach takich wypadków infekcji nie było. W szpitalach, gdzie wypała bezwzględna czystość, nie przenosi się tyfus plamisty z jednego pacjenta na drugiego, natomiast w szpitalach gdzie pacjenci leżą w swych własnych ubraniach i gdzie warunki higieniczne są opłakane, nie można było zapobiec przenoszeniu się tyfusu plamistego.

Prof. Nicolle zasłynął jednak nie tylko badaniami z dziedziny tyfusu plamistego, lecz interesował się też ospą, szkarlatyną, mumpsem i influencją, dochodząc we wszystkich tych dziedzinach do bardzo ciekawych rezultatów. Prof. Nicolle ogłosił też szereg prac o malarji, wściekłości, trądzie itd. Jednym słowem, uczony ten należy do najznakomitszych badaczy z dziedziny eksperymentalnej bakterjologii i epidemiologii.

Greta Garbo wraca do Szwecji

Jak wiadomo, pracuje Greta Garbo w Metro-Goldwyn-wytwórni. Kontrakt jej wkrótce się kończy, a Greta Garbo nie zamierza go odnowić. Znakomita artystka nie ukrywa swego niezadowolenia z atmosfery panującej w Hollywood i zamierza powrócić do swej ojczyzny, tj. do Szwecji. Gaża jej wynosi obecnie 1500 dolarów tygodniowo, przyczem kontrakt jej obejmuje 52 tygodnie. Forieważ Greta Garbo żyje bardzo skromnie, zdołała uciulać „niepokazną“ sumkę w kwocie 100.000 dolarów. Suma ta wydaje jej się dostateczną, by mogła spokojnie wrócić do swej ojczyzny i wycofać się nawet z życia artystycznego.

Z SALI KONCERTOWEJ

WIECZORY KAMERALNE. — I PORANEK SYMFONICZNY.

W sali Bolońskiego odbył się w sobotę pierwszy wieczór kameralny ze współudziałem p. Kalinowskiej, śpiewaczki i fortepianowego kwartetu Polskiego Radia (pp. Freudlichowa, Hückel, Dr. Czerny i Wolf). Z powodu przeszkód, niezależnych odemnie, nie mogłem niestety być obecny na tym wieczorze, którego efekt artystyczny, — wedle skrupulatnych informacji mego zastępcy, — był bardzo wysoki. — W szczególności przedstawiła się p. Kalinowska jako śpiewaczka, obdarzona wielkim i metalicznym głosem, dobrą dykcją i sympatyczną muzykalnością, a zespół kameralny wykazał subtelne granie, pewność i umiar artystyczny. Akustyka sali nie pozostawia nic do życzenia.

W Towarzystwie Muzycznym rozpoczyna się nareszcie nowy kurs: kultywowanie (może już na stale!) muzyki kameralnej, do której przecież nie brak tam teraz ani odpowiednich sił, ani miejsca, ani czasu. W przygotowaniu znajduje się pono kilka wieczorów, z których pierwszy przyniósł już bardzo

dojrzałe owoce. Naprzykład prof. Martusiewiczówna i Mikuszewski połączyli swą sztukę i zapal do zupełnie nieprzeciętnego oddania sonat fortepianowskich Mozarta, Brahmsa, Debussiego, wykazując, co potrafi dobra wola i poważne studjum. — Przepelniona mała sala (na III. piętrze) była najlepszym dowodem potrzeby tego rodzaju imperj.

Orkiestra symfoniczna Związku Muzyków wchodzi obecnie w dziesiąty rok swej artystycznej działalności. Z wielkim uznaniem i zdumieniem podkreślić należy, że orkiestra, dobrowolny twór osób dobrej woli, ciężko zaharowanych nocami po różnych kinach i lokalach, — istnieje, zdana w zupełności sama na siebie, bez żadnej prawie pomocy finansowej z zewnątrz, a niezrażona obojętnością „czynników miarodajnych“, służy z podziwienią godnym zapalem wysokim swym celem kulturalnym. To zaparcie samych siebie nie może być dość ciepło podniesione jako moment usprawiedliwiający wszystkie usterki, które oczywiście z obowiązku „arbitra“ i wyłącznie z chęci przysłużenia się taką czy inną uwagą niekiedy podnoszą, nie zapominając jednak nigdy, że jeśli ten zespół się nie ostanie, to innego z pewnością u siebie mieć nie będziemy. Dlatego też życzymy orkiestrze dalszego wytrwania i głośniego a czę-

stego wykazywania swej żywotności i potrzeby istnienia, by nareszcie tam, gdzie należy, mieć pleczę nad rozwojem kulturalnym Krakowa, sięgnięto głęboko w kieszeń i uczczono ten jubileusz heroizmu, choćby ufundowaniem oktetu nowych instrumentów drewnianych.

Na I. Poranku usłyszeliśmy nieznaną tu jeszcze pięcioczęściową symfonię II. Skrabina, dzieło poczęte w cieniu Czajkowskiego, ale pełne porywającej tematyki i instrumentacji, o wielu pięknych, oryginalnych szczegółach. Nie liczone się jednak niestety z ekonomią koncertową i umieszczono je na końcu programu, po niepotrzebnej, długiej i myśzką trącającej Suicie baletowej Glucka i koncercie es-dur Beethovena, w którym poznaliśmy młodego, utalentowanego pianistę lwowskiego Hermelina, który trochę za buńczucznie potraktował to arcydzieło, pokazując właściwą swą sztukę pianistyczną dopiero w dwóch technicznych drobniagach dodanych. Dyrygował p. Dymmek, młody i nowy dyrektor Towarzystwa Muzycznego, homo novus dla nas, z oceną którego należy się wstrzymać do dalszej jego pracy.

Czy wiesz... że wyroby naszego przemysłu włókienniczego: Łodzi, Bielska, Tomaszowa, Białegostoku wystarczają, by ubrać całą Polskę?...

A jednak... w ciągu 8 miesięcy br. sprowadziłyśmy podobnych wyrobów włókienniczych z zagranicy za 130 milj. złotych.

Poco?... Poco?... Poco?...

Z GIEŁDY

Giełda krakowska

Kraków, 31. 10. 1928 Akeje chwiejne. Dolar bez zmiany.

Akeje handlowe: Tohan 17.50, Pharma 6.60.

Akeje przemysłowe: Zieleniewski 151, Mydło 8, Piasecki 12.

Zebrań giełdowe cechowało małą chęć do pracy. Do transakcji doszło kiloma zaledwie papierami przy nastroju chwiejnym. Szczególnie silnie nie zmniejszały w dalszym ciągu Tohan przy znacznym zaoferowaniu towaru w małym zapotrzebowaniu. Zieleniewski słabiej. Pharma, Piasecki i Mydło bez zmiany Ruch na ogół panował słaby. Obroty małe.

Na pogiełdzu zupełny zastój. Za 4-proc. Premjówkę inwestycyjną chciano płacić 117.75 i Dolarówkę 101 jednakowoż do transakcji nie doszło. Waluty i dewizy oficjalnie bez obrotów.

W prywatnych obrotach i międzybankowych w dniu ultima sytuacja na rynku walutowym bez szczególniejszych zmian. Popyt mały przy dostatecznej ilości zaoferowanego materiału. Usposobienie spokojne. Płacono za dolara gotówkowego 8.87 i trzy czwarte do 8.88 i jedna czwarta, czeki bankowo 8.90 i jedna czwarta do 8.90 i trzy czwarte. Warszawa dola. 8.87 i pół do 8.88, czeki 8.89 i trzy czwarte do 8.90 i jedna czwarta. Lwów dol. 8.87 i jedna czwarta do 8.87 i trzy czwarte, czeki 8.90—8.90 i pół. Katowice dol. 8.88—8.88 i pół, czeki 8.90 i jedna czwarta do 8.90 i trzy czwarte. Kurs płacenia Banku Polskiego za waluty i dewizy nie uległ zmianie.

Giełda warszawska

Warszawa, 31. 10. PAT. Akeje: Bank Polski 177, Bank Zachodni 32, Bank Zw. Sp. Zar. 80, Sole potasowe 24, Elektrownia Dąbowa 88, Cukier 50, Modrzejów 33 i jedna czwarta, 33 i trzy czwarte, Ostrowiec serja I. 110, 109, Rudzki 39, Starachowice 42, 42.50, 42, Zawiercie 19, 18 i trzy czwarte, 5-proc. dolarowa 100.50, 00.10, 100 i jedna czwarta, 5-proc. konwersyjna 67, 5-proc. kolejowa 60 i trzy czwarte, 6-proc. dolarowa 85 i jedna czwarta, 10-proc. kolejowa 102 i pół, 8-proc. Listy zast. Banku Gosp. Kraj. 94.

Waluty: Dolary 8.88, 8.90, 8.86, Belgja 123.92, 124.23, 123.61, Londyn 43.22 i trzy czwarte, 43.23, 43.22 i pół, 43.33, 43.12, Nowy Jork 8.90, 8.92, 8.88, Paryż 34.83, 34.92, 34.74, Szwajcaria 171.54, 171.97, 171.11, Wiedeń 125.34, 125.03, Włochy 46.70, 46.82, 46.58, Marka niemiecka 125.34

Giełda wiedeńska

Giełda poznańska zbożowa z dnia 31. 10.: żyto 405 ton franko stacja załadowcza 35, żyto cena ofertacyjna 34.70—35.20, pszenica 42 i jedna czwarta do 43 i jedna czwarta, jęczmień 34—35, jęczmień browarowy 35 i pół do 37 i pół, owies 33 i trzy czwarte do 34 i trzy czwarte, mąka żytnia 70-proc. 47 i trzy czwarte, mąka pszenna 65-proc. 60 i pół do 64 i pół, ospa żytnia 26—27, ospa pszenna 27—28, groch polny 47—50, groch Wiktoria 60—70, groch Folgera 61—60. Tendencja spokojna

Giełda wiedeńska

Wiedeń, 31. 10. PAT. Waluty i dewizy: Amsterdam 284.65, Białogród 12.46 i trzy ósme, Berlin 169.12, Budapeszt 123.795, Bukareszt 4.275, Londyn 34.425, Madryt 114.45, Nowy Jork 709.65, Oslo 189.15, Paryż 27.71 i pięć ósmych, Praga 21.02 i trzy czwarte, Sztokholm 189.85, Warszawa 79.55—79.83, Zurych 136.55, Amerykańskie 707, Niemieckie 168.85, Francuskie 27.65, Włoskie 37.10, Szwajcarskie 136.22, Czeskie 20.995, Węgierskie 124.05.

Papery wartościowe: Renta majowa 0.74, Renta lutowa 0.74, Bankverein 25.90, Hipoteczny —, Kompas 0.77, Merkury 22.40, Północna 1245, Goleśów 462, Alpy 44, Krupp 11.76, Rima 125.40, Siersza 18.50, Zieleniewski 121.50, Apollo 146.50, Fanto 8.75, Karpaty 26.90, Gailoja 74.55.

Giełda zurychska

Zurych, 31. 10. PAT. Londyn 25.20, Nowy Jork 5.19.675, Włochy 27.21 i jedna czwarta, Hiszpanja 83.72 i pół, Holandia 208.40, Berlin 123.68, Wiedeń 73.10, Sztokholm 138.95, Oslo 138.52 i pół, Kopenhaga 138.55, Soffja 3 i trzy czwarte, Praga 15.40, Warszawa 58.22 i pół, Budapeszt 90.61 i pół, Białogród 9.13, Ateny 6.72 i pół, Konstantynopol 2.61 i jedna czwarta, Bukareszt 3.14 i pół, Helsingfors 13.09, Buenos Aires 218 i trzy czwarte.

Uroczyste otwarcie X. Konferencji Krajowej Org. Sjońskiej zach. Małopolski i Śląska

Wśród niezwykle uroczystego nastroju nastąpiło wczoraj wieczorem otwarcie X. Konferencji Krajowej Organizacji Sjońskiej zachodniej Małopolski i Śląska. Wielka sala kahału wypełniona była po brzegi delegatami oraz licznymi rzeszami gości.

Konferencję otworzył dłuższem wspaniałem przemówieniem w języku hebrajskim i polskim prezes Organizacji naszej dzielnicy poseł Dr. Ożjasz Thon, który na wstępie powitał przybyłych delegatów i gości, poczem przedstawił znaczenie dzisiejszego zjazdu.

Z kolei Zjazd uchwalił wysłać telegram hołdo wniczy do Prezydenta Rzeczypospolitej prof. Mościckiego (burzliwe oklaski).

Nastąpiły przemówienia powitalne. W imieniu Egzekutywy Sjońskiej, Dyrektorjum Keren Hajesod i K. K. L. wygłosił głębokie przemówienie Dr. Hanke w języku hebrajskim.

Następnie powitał Zjazd hebrajskim i polskim przemówieniem wice-prezes gminy żydowskiej w Krakowie dr. Fischlowitz — imieniem

prezydium gminy oraz Stow. Bne-Brith.

W dalszym ciągu powitali Zjazd: p. Markus w imieniu Mizrach, p. Dr. Terio w imieniu Hittachdut, p. Schechter imieniem Związku Org. kup. zachodniej Małopolski i stow. kupców w Krakowie, p. Abrahamer imieniem Org. rzemieślników, p. Thaler im. związku inwalidów żyd., inż. Wechsner imieniem Makkabi i p. J. Rosenzweig im. Centrali Keren Hajesod we Lwowie.

Z kolei przystąpiono do wyboru prezydium, w skład którego weszli pp.: Joachim Neiger (Tarnów), jako przewodniczący, dr. Wang (Rzeszów), Arzt (Bielsko), rab. Dr. Kolber (Król. Huta), Dr. Goldwasser (Myślenice) i Damm (Kraków), jako wiceprzewodniczący.

Na sekretarzy Zjazdu powołano pp. Blechera (Kraków), Schagrünównę (Miłowka) i Korna (Gdów).

Właściwe obrady Zjazdu rozpoczynają się w dniu dzisiejszym.

Niewodany zamach w budynku poselstwa polskiego w Pradze

Sprawcą zamachu członek Ukr.Org.Wojsk.—Plan krwawej demonstracji w rocznicę odzyskania niepodległości.

(Telegram własny „Nowego Dziennika“).

Praga, 31. 10. (D) Dziś w godzinach przedpołudniowych wdarł się do budynku poselstwa polskiego w Pradze jakiś osobnik, który w klatce schodowej rzucił fiaskę z zapaloną benzyną, poczem usiłował zbiec. Na schodach osobnik ów zetknął się z konsulem generalnym Rzeczypospolitej w Pradze, p. Lubaczewskim, do którego wystrzelił z rewolweru. Strzał chybił jednak.

Od zapalanej benzyny wywiązał się drobny pożar, który natymczasem ugaszono.

Sprawcę zamachu udało się aresztować. Jest

to młody emigrant ukraiński nazwiskiem Paziuk.

Doprowadzony na policję, Paziuk zeznał, że jest członkiem Ukraińskiej Organizacji Wojskowej. Paziuk przyznał się w dalszym ciągu, że planował zamach na posła polskiego w Pradze, Grzybowskiego, którego chciał zgładzić w rocznicę odzyskania niepodległości przez państwo polskie. Konsula Lubaczewskiego, którego spotkał w budynku poselstwa, wziął za p. Grzybowskiego i dlatego skierował do niego rewolwer.

Sprawa polsko-litewska

nie wejdzie na porządek dzienny sesji grudniowej Ligi

Wiedeń, 31 10 PAT. „Neue Fr. Presse“ donosi z Genewy, że Sekretariat Generalny Ligi Narodów zajmuje się obecnie ułożeniem porządku rycznego porządku dziennego 53-ciej sesji Rady Ligi Narodów, wyznaczonej na 10 grudnia br. Jak słyhać, w kilku kwestjach wylonity się trudności, między innymi sądzą, że sprawa polsko-litewska nie wejdzie na porządek dzienny. Ponieważ przewodnictwo w Radzie przy-

pada tym razem na Francję, spodziewają się że obrady poprowadzi Briand.

W Sekretarjacie Ligi Narodów liczą się z obecnością Stresemanna i Chamberlaina w Genewie. Gdyby do czasu zwołania sesji w grudniu odbyła się druga konferencja w sprawie planu Dawesa, w takim razie odbyłyby się ważne narady poza Radą Ligi Narodów.

„Zeppelin“ nad kontynentem

Lądowanie miało nastąpić dziś nad ranem.

Berlin, 31 10 (D) Z Friedrichshafen donoszą: O godzinie 19 popołudniu „Zeppelin“ minął wybrzeże francuskie. O godzinie 20 przeleciał sterowiec nad miejscowością Nantes.

Wieczorem nadszedł tutaj telegram iksrowy

z okładu „Zeppelina“. Na pokładzie wszystko w porząku. Prócz świateł nie widać nic. Załoga zawiadamia dalej, że sterowiec szybuje spokojnie ku Friedrichshafen, gdzie spodziewa się wylądować między godz. 3—4 nad ranem.

Lokaut w przemyśle metalurgicznym Zagłębia Ruhry

Berlin, 31 10 (D) Ze względu na to, że rokowania w sprawie załargu w przemyśle metalurgicznym Zagłębia Ruhry (zob. tel. na str. 1. Red.) nie dały rezultatu, otrzymali dziś robotnicy wypowiedzenie.

Lokaut objął 22.000 robotników. Sytuacja jest mocno napięta. Z kół przemysłowców podają, że zanosi się obecnie na decydującą rozgrywkę pomiędzy pracodawcami a robotnikami w Zagłębiu Ruhry.

Demonstracje nacjonalistów egipskich

Kair, 31. 10. PAT. W dniu wczorajszym do-

szło do starcia pomiędzy policją a tłumem, manifestującym dla wykazania swego niezadowolenia z powodu wizyty byłego premiera Mustafa-pasy w Mansour. Policja napadnięta została przez tłum, przyczem 18 policjantów i 13 manifestantów odniosło rany. Wkońcu policja zdołała rozprószyć manifestantów, aresztując 12 osób.

Krwawe walki uliczne w Indjach

Wiedeń 31 10 PAT. United Press donosi z Kalkuty, że w Lahore przyszło do bardzo ustrych walk ulicznych, w przebiegu których zraniono wybitnych przywódców tubylców. — Demonstracje te odbyły się z okazji meetingu protestacyjnego przeciwko kom-sji Simona. Policja została zmuszona do użycia broni białej.

DROBNE OGŁOSZENIA

za słowo 20 groszy, dla poszukujących pracy 10 groszy

WAŻNE DLA P. T. RODZICÓW! Instytut Wychowania Domowego jest czynny codziennie, z wyjątkiem świąt żydowskich, od godz. 3—7 wieczorem. Dyrekcja Instytutu służy radą i pomocą P. T. Rodzicom, którzy sami z różnych powodów nie są w stanie pokierować wychowaniem pozaszkolnym swoich dzieci.

Program Instytutu jest nader bogaty, w szczególności obejmuje:

a) Przygotowanie wych. do szkoły, b) Nauka języka żydowskiego, c) Wychowanie domowe, d) Wychowanie fizyczne. — Zgłoszenia przyjmuje: Dyrektor Instytutu G. Spierer, dyplomowany specjalista w wychowaniu młodzieży w ramach pozaszkolnej opieki, — przy ul. Gertrudy 12 a, II. piętro. Telef. 0455. 3169x

STENOTYPISTKA polsko-niemiecka, pisząca biegle na maszynie, ze znajomością księgowości, poszukuje posady. Zgłoszenia do Adm. „N. Dziennika” pod „Natychniast”. 1188 g

RUTYNOWANY koncypjent, nadający się do samodzielnego prowadzenia kancelarii, poszukuje posady od zaraz. Zgłoszenia przyjmuje Adw. Spierer, Jasło. 3178x

PRAKTYKANTKI z ukończonym kursem handlowym, poszukuje posady. Zgłoszenia pod „L.” do Adm. „N. Dziennika”. 1182 g

ZNANA i zaprowadzona firma detaliczna z branży manufakturowej poszukuje do natychmiastowego wstąpienia zdolnego agenta-akwizytora, dobrze wprowadzonego u klienteli prywatnej. Wynagrodzenie według umowy. Zgłoszenia pisemne z zapodaaniem odpowiednich referencji pod „Rzetelny” do Adm. „N. Dziennika”.

DR. PRAW przygotowuje sumiennie do rygorów: Czysta 16, parter na prawo, od godz. 3—6-tej. 1174 g

DO SPRZEDANIA: 3 stoliki z marmurowymi płytami i lodownia. Wiadomość: „Apollo”, Kraków XXII, Rynek 2. 1183 g

WYJEŻDŻAM do Paryża, mogę wszelkie sprawy załatwić. Zgłoszenia do Adm. „N. Dziennika” pod „Czas”. 1185 g

CHCESZ OTRZYMAĆ POSADĘ? Musisz ukończyć kursy fachowe korespondencyjne profesora Sekulowicza, Warszawa, Żorawia 42. Kursy uczą listownie: buchalterji, rachunkowości kupieckiej, korespondencji handlowej, stenografji, nauki handlu, prawa, kalkgrafji, pisania na maszynach, towaroznawstwa, angielskiego, francuskiego, niemieckiego, pisowni oraz gramatyki polskiej. Po ukończeniu świadectwo. Żądajcie prospektów! 3187 x

NAPRAWA DYWANÓW. Dywany perskie, kilimny do naprawy przyjmuje „Dywan”, Tkalnia dywanów. kilimów Kraków—Podgórze, Kingi 9 tramwaj 3 Poleca dywany, kilimny. Ceny bezkonkurencyjne 2051sse

ŚNIEGOWCE i kalosze, pullovery i swetry sprzedaje detalicznie i hurtowo po cenach fabrycznych firma Marek Czop. Szewska 13. 3066 er

ZGUBIONO 30 października damską gobelinową torebkę z zawartością pensji miesięcznej Zł. 115, — idąc ulicą Dietlowską od ul. Orzeszkowej ku Miodowej. Uczciwy znalazca zechce oddać za sowitem wy nagrodzeniem do Adm. „N. Dziennika”. pod „Bank”. 3186x

UNIWAŻNIA SIĘ skradzioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Sosnowiec na nazwisko Wolf Gencwałch, ur. 1891 r. 1186 g

ZWIĄZEK KREDYTOWY

Spółdzielnia z ogr. odp.

Krakowie, Grodzka 21

Oddział dla dzielnicy VIII. (Kazimierz), Podgórze 6. (Stowarzyszenie rękodziełników). — Przyjmuje inkaso weksli, frachtów i innych dokumentów na Kraków i wszystkie miejscowości kraju.

Przyjmuje się wkładki oszczędnościowe.

Załatwia szybko! 3162 er Liczy tanio!

FUTRAHirsch Sessler
Kraków, Miodowa 5

Poleca wielki wybór na sezon obecny najnowsze futra. Ceny przystępne.

PRĘDKO

uskuteczniłeś działanie rachunkowe, posługując się samoliczacem i tabliczkami mnożenia, dzielenia itd. pt.

Szybki Rachmistrz z przykładami uproszczonych działań rach. Cena 75 gr. w księg. i handl. papieru, ew. wysyła za nadesł. 1 Zł. H. Taubman, Kraków 9., Kazimierza Wielk. 98/D.

Reklama
dźwignią handlu

ŚNIEGOWCE
i KALOSZE

Trwałe i eleganckie

KONTINENTS

Do nabycia wszędzie

KONTINENTS

TOW. AKC. w RYDZIE

JENER. REPREZ. NA RZECZP. POLSKA „LOTWAGUM” WARSZAWA „DEUGASS”-TEL. 299-78

Prezydjum Gminy wyznaniowej żydowskiej w Krakowie rozpisuje

KONKURS

na posady 3 funkcjonariuszy Rabinatu

מורה הוראות ארה

Podania udokumentowane (dyplom Rabinatu krakowskiego) wnieść należy do Dziennika podawczego Gminy żydowskiej do dnia 15 listopada b. r. włącznie.

Kandydat winien się wykazać, że nie przekroczył 50 roku życia i że mieszka stale w Krakowie.

Dr. Landau

Prezydent Gminy żydowskiej.

Kraków, w październiku 1928 r. 1187 g

Blednice

Nie dokrwistość usuwa, działa wzmacniająco, odżywczo podnieca apetyt, nieoceniony środek dla rekonwalescentów

Mra Krzysztoforskiego wino chinowo-żelaziste na maladze hiszpańskiej. — Do nabycia we wszystkich aptekach i drogeriach. Cena za fl. 4.25 zł., pół 2.40. We własnym interesie żądać wyraźnie Mra Krzysztoforskiego wino chinowo-żelaziste. — Laboratorium chem. farm. Mr. M. Krzysztoforski, Tarnów. 3035x

LAKIER DO
PAZNOKCI
Monami

NADAJE PAZNOKCIOM
TRWAŁY PIĘKNY
POŁYSK
POWSZECHNIE POLECANY!

Na sezon zimowy

zamówienia na konfekcję damską i dziecięcą dla chłopców i panienek do lat 12-tu, przyjmuje pracownia Ognisko Pracy, ul. Mikołajska 9, od godz. 11—1, z wyjątkiem sobót i niedziel.

PRZETARGI PUBLICZNE

Dyrekcja Kolei Państwowych w Katowicach rozpisuje przetarg publiczny na wykonanie instalacji elektrycznego oświetlenia na dworcu Herby Nowe i Śl., oraz urządzenie mechaniczne stacji wodnej na stacji Herby Nowe.

Blizsze postanowienia o wnoszeniu ofert, warunki wykonania budowy, plany, formularze ofertowe i t. d. nabywać można począwszy od dnia 25 października 1928 r. w Wydziale Mechanicznym w pokoju Nr. 108 w wymienionej Dyrekcji Kolei Państwowych w godzinach urzędowych od 10-tej do 12-tej.

Odnośne oferty należy złożyć najpóźniej do dnia 10 listopada 1928 r. do godziny 11-tej, do skrzynki ofertowej w Dyrekcji. Otwarcie ofert nastąpi tego samego dnia o godzinie 11-tej w pokoju Nr. 108.

Urząd Wojewódzki — Dyrekcja Robót Publicznych w Krakowie ogłasza publiczny przetarg ofertowy na wykonanie:

- 1) robót terazzoowych;
- 2) malarskich i pokostniczych, oraz
- 3) kessonu żelazno-betonowego kotłowni w gmachu Akademii Górniczej w Krakowie.

Plany budowy, oraz warunki szczegółowe i ogólne przetargu, przeglądać można w Kierownictwie Budowy Gmachu Akademii Górniczej w Krakowie, ul. Krupnicza Nr. 12, I. piętro, gdzie można również nabyć formularze ofertowe za zwrotem kosztów ich sporządzenia w kwocie złotych 3.

Oferty oparte na cenach stałych, sporządzone ściśle według obowiązujących przepisów, należy składać w biurze Naczelnika Oddziału Budowlanego Dyrekcji Robót Publicznych, Kraków, Rynek Główny, Krzysztofory, w terminie do dnia 8 listopada 1928 r. do godziny 10-tej. Otwarcie ofert nastąpi w tym samym terminie o godzinie 11-tej.

Przetarg na sprzedaż 728 m. sześć. drewna użytkowego sosnowego, 284.88 m. sześć. drewna użytkowego dębowego, 183 m. sześć. drewna użytkowego olszowego, 112.24 m. sześć. drewna użytkowego brzoźowego i 49.81 m. sześć. drewna użytkowego jodłowego i świerkowego z Nadleśnictwa Błogie odbędzie się dnia 20 listopada 1928 roku, o godz. 12-tej, w lokalu Dyrekcji Lasów Państwowych w Radomiu, przy ul. Lubelskiej 53.

Drewno położone na zrębach, odległych od stacji kolei. Jeleń, Bratków i Tomaszów od 3 do 12 klm.

Informacji udziela Dyrekcja Lasów Państw. w Radomiu oraz Nadleśnictwo Błogie.

Przetarg na sprzedaż 1769.41 m. sześć. drewna użytkowego sosnowego i 489.24 m. sześć. drewna użytkowego dębowego z Nadleśnictwa Przedbórz odbędzie się dnia 19 listopada 1928 r. o godz. 12, w lokalu Dyrekcji Lasów Państw. w Radomiu, przy ul. Lubelskiej 53.

Informacji udziela Dyrekcja Lasów Państw. w Radomiu, oraz Nadleśnictwo Przedbórz.